

Disney

Ediție de
LUX

ENCICLOPEDIA

4

Descoperă lumea distrându-te!

Animalele din mare

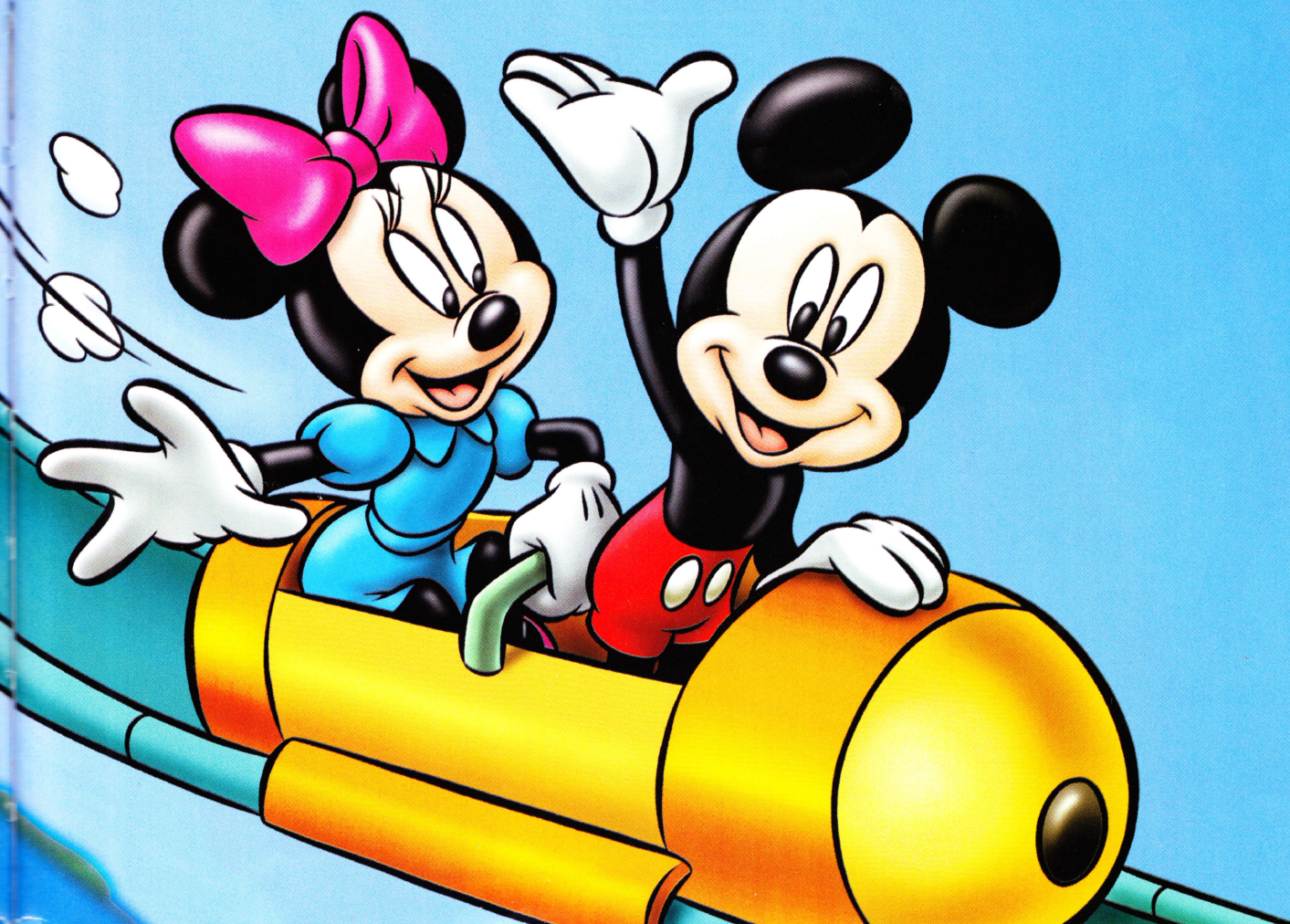
D'AGOSTINI

Disney ENCICLOPEDIA

Descoperă lumea distrându-te!

Animalele din mare

Cuprins

Introducere în „Animalele din mare” 9

•
 Viața în mare 10

Lumea planctonului 12

Bureți, anemone și meduze 14

Lumea moluștelor 16

 Viața pe o plajă nisipoasă 18

Sepii și caracatițe 20

Crustacee 22

Stele-de-mare, arici și viermi 24

 Viața pe un țărm stâncos 26

Raiele și peștii-fierăstrău 28

Rechinii 30

Lumea murenelor 32

 Viața într-un recif de corali 34

Țepoși și otrăvitori 36

Somonul de Pacific 38

Bancuri argintii de pești 40

 Viața într-o mangrovă 42

Peștii de mare adâncime 44

Pești rapizi 46

Căluți-de-mare și ace-de-mare 48

 Viața într-o fumarolă 50

Lumea calcanilor 52

Minunile din adâncuri 54

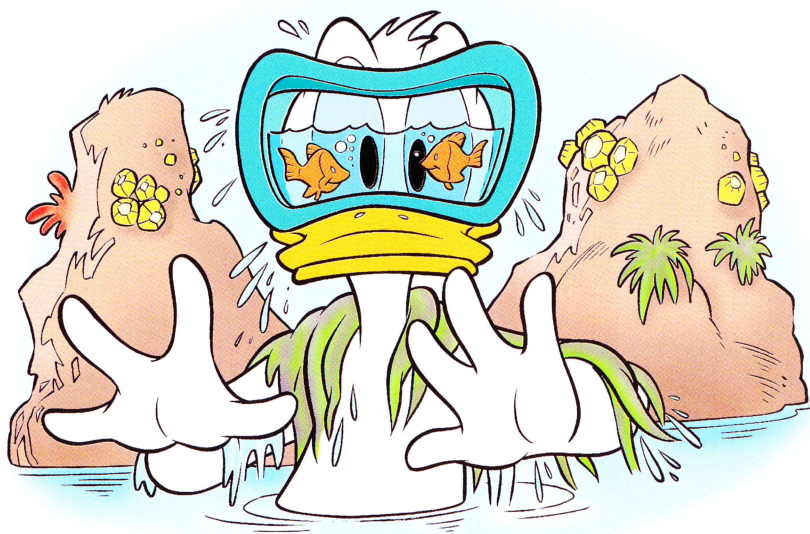
•
Glosar de cuvinte-cheie 56

Index 58

INTRODUCERE ÎN „Animalele din mare”

Suprafața planetei noastre este acoperită în mare măsură de ape, iar în ape locuiesc multe viețuitoare minunate: de-a lungul plajelor există moluște și crabi; în apă trăiesc homari cu țepi, ciudățenii cu opt picioare lungi și pești cu aripi.

Viața a început în apele sărate, cu milioane de ani în urmă. Toate stratele oceanului sunt locuite, chiar și cele mai adânci locuri, în care omul nu poate ajunge. Se poate ca în adâncuri să existe viețuitoare misterioase, pe care noi încă nu le-am descoperit.

Viata în mare

Apele mărilor acoperă două treimi din suprafața Pământului. Marea reprezintă casa multor viețuitoare. În mare trăiesc cel puțin 14.000 de specii de pești și 160.000 de specii de nevertebrate, printre care crabi, midii, stele-de-mare și altele.

Cu miliarde de ani în urmă, viața a început în mare. Meduzele și bureții au fost printre primele viețuitoare ale mării – au apărut cu circa 700 milioane de ani în urmă. S-au dezvoltat apoi animalele cu cochilie, precum trilobiții. Acestea trăiau pe fundul mării cu circa 500 milioane de ani în urmă. Astăzi, oamenii de știință împart marea în diverse zone, în funcție de adâncimea apei. Fiecare zonă reprezintă căminul anumitor specii de animale.

Segmente,
fiecare cu câte
o pereche
de picioare
articulate
(sub cochilie)

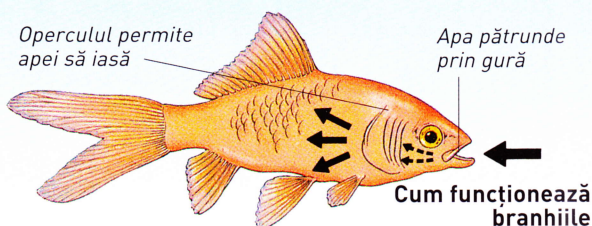
Corpul moale
al trilobitului
era protejat de o
carapace groasă

Trilobit

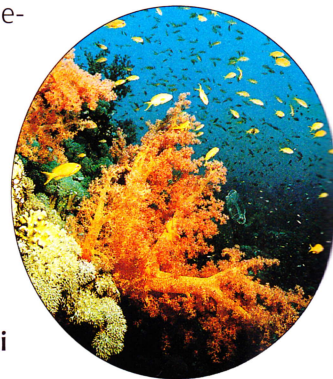
CUM RESPIRĂ PEȘTII

Peștele are de o parte și de alta a capului niște organe speciale, denumite branhii. Apa pătrunde în gura peștelui și prin branhii, unde oxigenul este captat pentru a fi transferat în sânge. Operculul care acoperă branhii se deschide și apa curge afară.

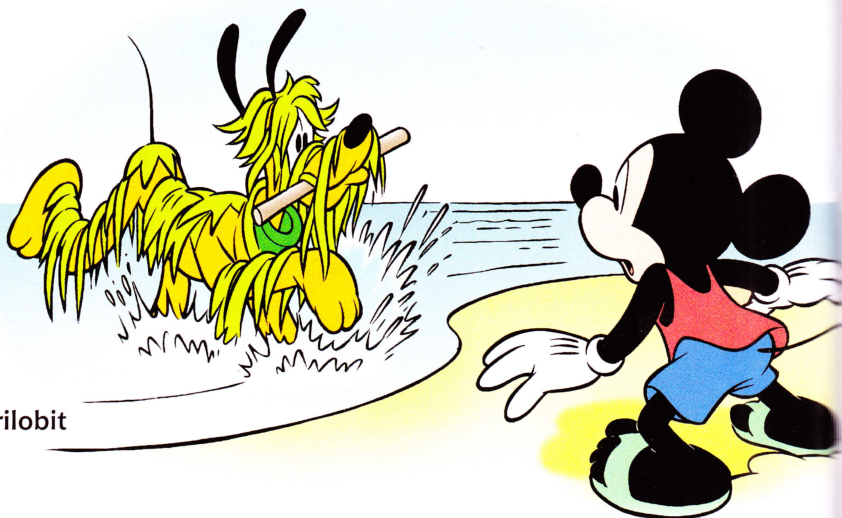

RECIFE DE CORALI

Recifele de corali sunt habitate subacvatice, pline cu milioane de pești și alte viețuitoare marine. Recifele sunt formate din scheletele unor animale, anume polipii de coral, care sunt înrudite cu anemonele-de-mare. Coralii trăiesc în ape calde, puțin adânci, de exemplu în Oceanul Indian și în Marea Roșie.

Coral colorat și pești
din Marea Roșie

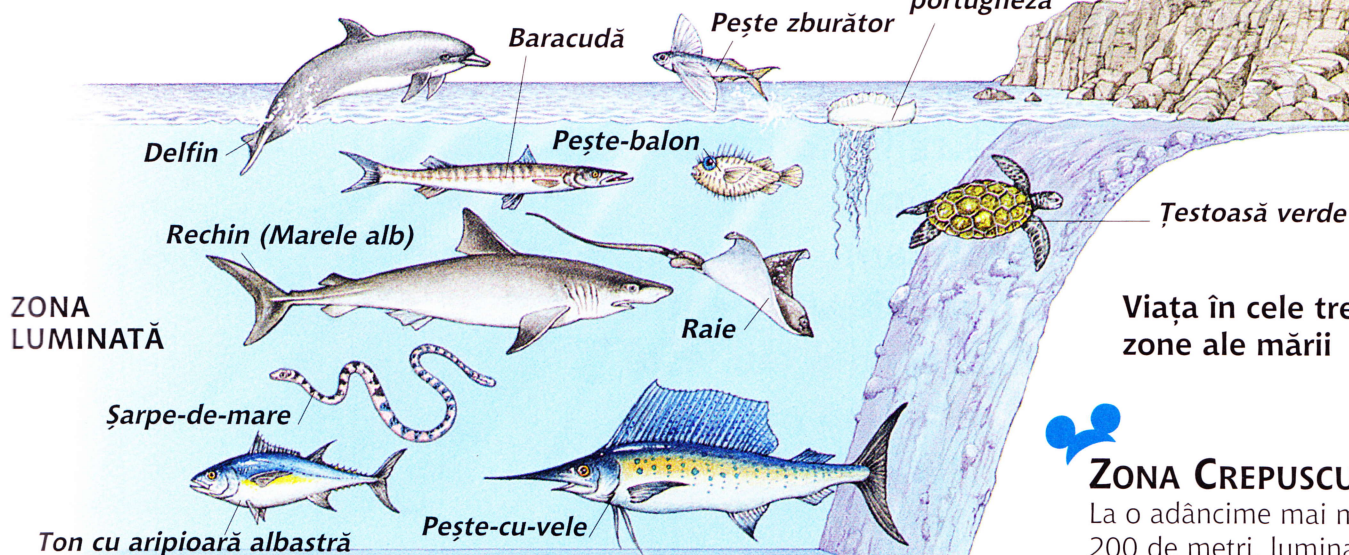

ZONA LUMINATĂ

Primii 150 de metri din adâncimea mării reprezintă zona luminată. Este cea mai caldă și mai luminoasă parte a mării. Asemeni plantelor pe pământ, planctonul de aici se folosește de lumina soarelui pentru a produce hrană. Pe de altă parte, planctonul asigură hrana pentru multe animale.

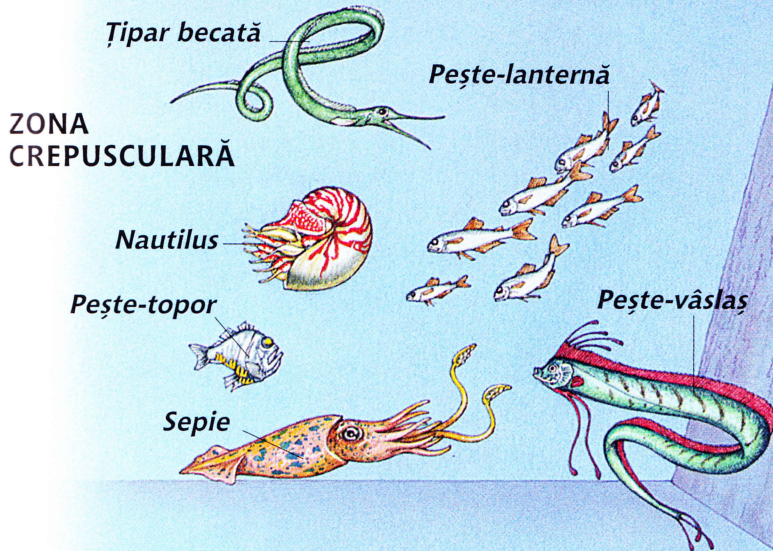
Planctonul reprezintă plante și animale microscopice care trăiesc în zona luminoasă

Viața în cele trei zone ale mării

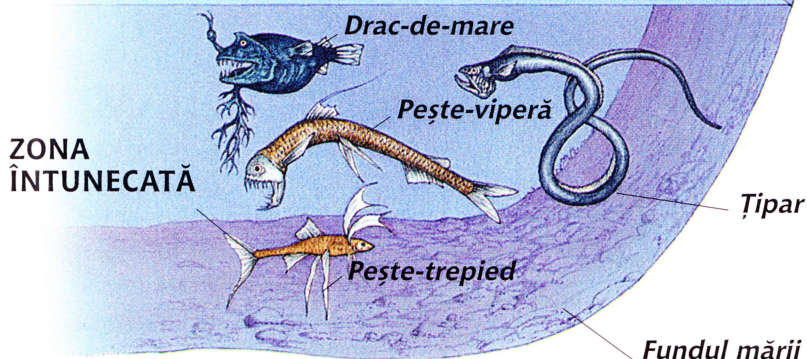
ZONA CREPUSCULARĂ

La o adâncime mai mare de 200 de metri, lumina începe să pălească și sub 1.000 de metri este întuneric. Partea de la mijloc este numită zona crepusculară. Cu cât adâncimea este mai mare, cu atât scad varietatea și numărul animalelor.

ZONA ÎNTUNECATĂ

În cele mai adânci părți ale mării, este întuneric complet și apa este rece, în jur de 0°C. În ciuda acestui fapt, zona întunecată este locuită de câțiva pești și de alte viețuitoare. Pentru a supraviețui, aceștia se vânează unul pe altul și mănâncă orice rest de mâncare ce se scufundă din apele de deasupra.

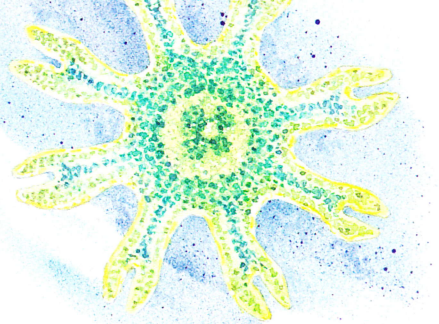
CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

PLANETA PĂMÂNT: pp. 28-29

PLANTELE: pp. 12-13

Lumea planctonului

 Miliarde de plante și animale microscopice plutesc în derivă în apele de suprafață ale mărilor și oceanelor. Ele poartă numele de plancton. Aceste plante și animale sunt foarte importante pentru viața subacvatică, deoarece ele sunt la baza lanțului trofic marin. Planctonul vegetal reprezintă hrana pentru planctonul animal, care, la rândul său, este mâncat de viețuitoarele mai mari ale mării. Multe animale marine depind de plancton pentru hrana lor.

Larvă de meduză,
un plancton animal

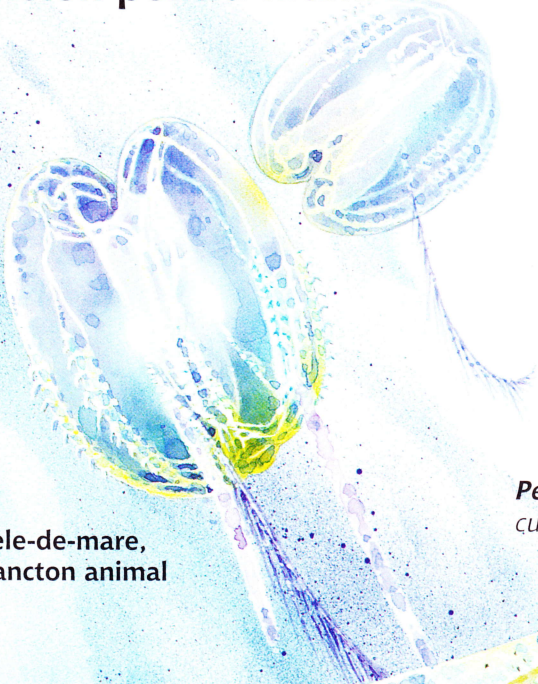

Larvă de crab
sau crab tânăr

PLANCTONUL ANIMAL

Unele viețuitoare marine, inclusiv crabii, unii pești și agrișele-de-mare, își încep viața ca plancton animal. Sunt niște larve, care arată foarte diferit de exemplarele adulte. Alte viețuitoare, precum copepodele, rămân sub formă de plancton toată viața.

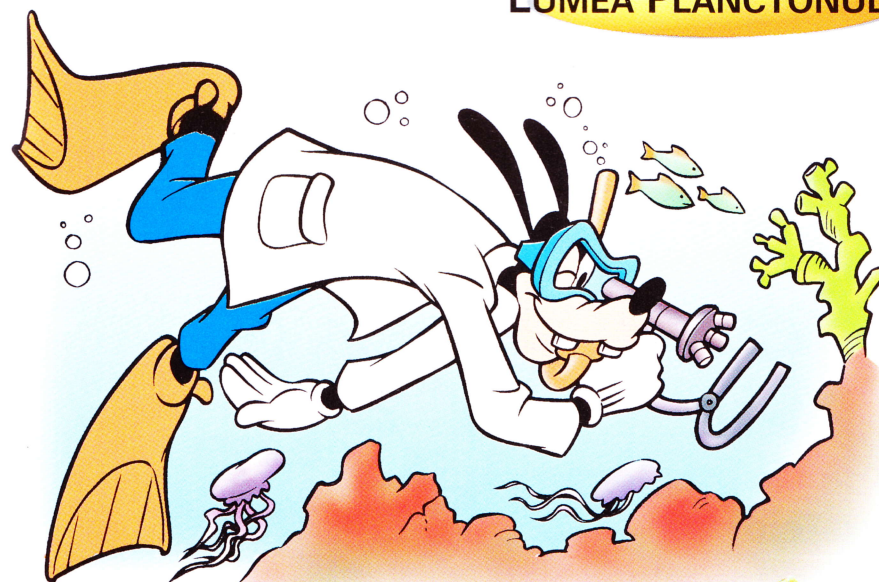
Agrișele-de-mare,
un plancton animal

*Peștii tineri se hrănesc
cu plancton animal*

*Peștii mici au ochi
mari pentru a se păzi
de prădători*

Larvă de pește, un tip
de plancton animal

VIAȚA MICROSCOPICĂ

Luați niște apă de mare într-un borcan sau într-o găleată. S-ar putea să vedeți cu ochiul liber planctonul, ca pe niște petice colorate. Pentru o vedere mai bună, plasați câteva picături de apă pe o plăcuță și studiați-le la microscop.

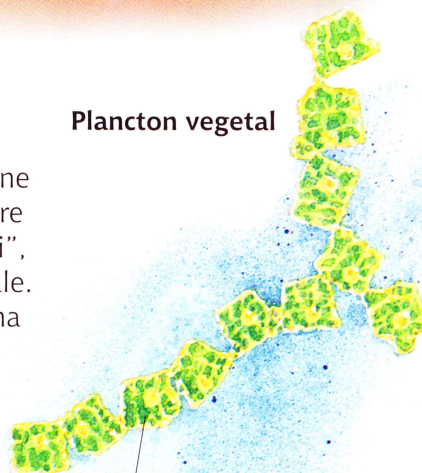
Folosiți un microscop pentru a vedea planctonul

PLANTELE DIN PLANCTON

Planctonul vegetal este format din organisme unicelulare. Milioane de tone de plancton cresc în fiecare an. Acesta este numit „iarba mării”, reprezentând hrana multor animale. Planctonul vegetal folosește lumina soarelui pentru fotosinteză.

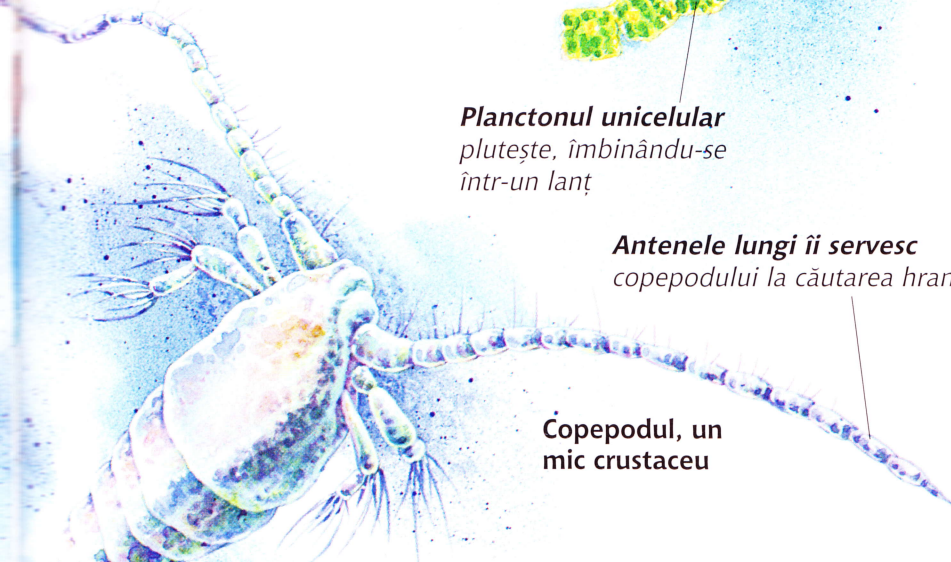
Plancton vegetal

Planctonul unicelular plutește, îmbinându-se într-un lanț

Antenele lungi îi servesc copepodului la căutarea hranei

Copepodul, un mic crustaceu

MĂNÂNCĂ SAU VEI FI MÂNCAT

Planctonul animal, cum ar fi viermii-săgeată, mănâncă viețuitoare mai mici sau plancton vegetal. Cele mai multe animale marine devin hrană pentru altele.

Vierme săgeată

DATE ULUITOARE

★ Unele tipuri de dinoflagelate, mici plante din plancton, emană lumină. Dacă o barcă sau un animal marin tulbură noaptea suprafața netedă a apei, se văd dinoflagelatele strălucind în întuneric.

Dinoflagelatele strălucesc în întuneric

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

CORPUL UMAN: pp. 12-13
MARILE INVENȚII: pp. 44-45

Bureți, anemone și meduze

➡ Bureții se numără printre cele mai simple animale. Corpul unui burete este plin de mici pori, ca o sită. Buretele absoarbe apa și, odată cu ea, substanțele nutritive. Apoi elimină apa. Anemonele-de-mare și meduzele au tentacule înțepătoare și corpul ca un sac sau ca un tub. Ele aparțin unui grup de animale care include corali și fregatele portugheze.

MULȚI BUREȚI

Mii de tipuri de bureți se află atât în apele mici cât și în cele adânci. Unii sunt mici și rotunzi. Alții sunt ca niște vase înalte. Buretele „Coș-cu-flori al lui Venus” are un schelet cu o suprafață tare.

Coș-cu-flori al lui Venus
crește lung de circa 30 cm

Coș-cu-flori
al lui Venus,
un burete

Burete-
de-baie

Corp moale

Creveții trăiesc în
interiorul porilor

Scheletul arată ca și
cum ar fi făcut din sticlă

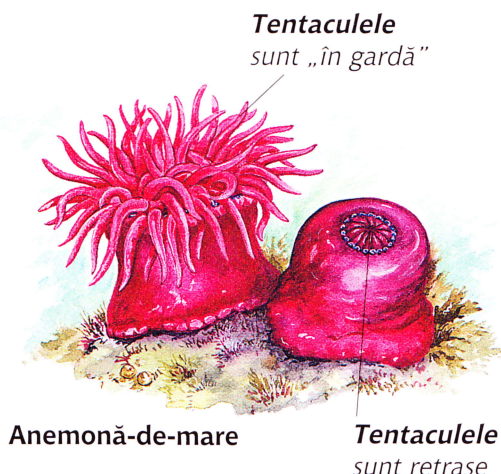
Crește
pe fundul
mării

Burete
tubular

TENTACULE ÎNȚEPĂTOARE

Anemonele-de-mare se prind de pietre, folosind o substanță lipicioasă. Apoi își unduiesc în apă tentaculele otrăvitoare. Dacă un pește trece pe lângă ea, anemona își întinde tentaculele, care îl înțepă și îl omoară și apoi îl împing în gura anemonei.

Anemonă-de-mare

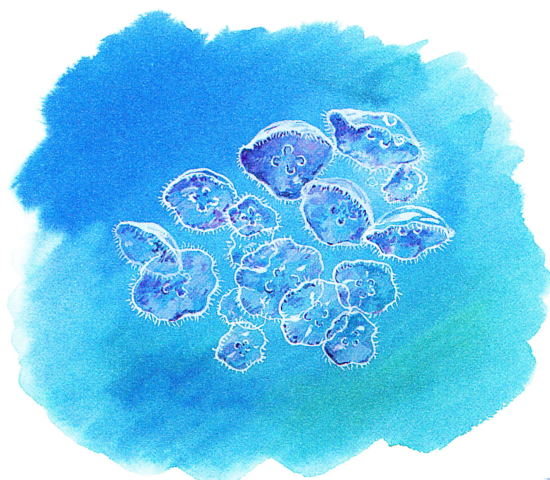
Tentaculele sunt retrase

PĂDUREA DE ANIMALE

Gorgoniile pot arăta ca niște mici copăcei. Deseori trăiesc în grupuri, pe fundul mării, ca o mică pădure subacvatică.

Gorgoniile sunt înrudite cu corali

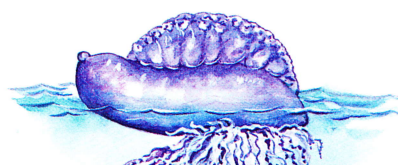

Banc de meduze

GELATINĂ ÎNOTĂTOARE

Meduzele au corpuri transparente, în formă de clopot. Înoată luând apă în clopot și apoi împingând-o din nou afară. Acest lucru împinge meduza înaintea. Unele meduze înoată în grupuri, denumite bancuri. Fregata portugheză capturează peștii și alte prăzi cu puternicele sale tentacule înțepătoare.

Fregata portugheză

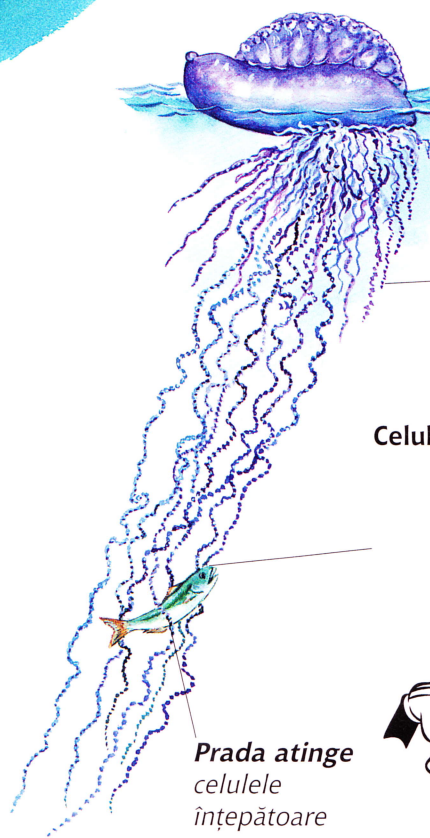
Tentacule mortale, unele măsurând până la 50 m, având celule înțepătoare speciale.

DATE ULUITOARE

★ Peștii-arlechin se ascund de dușmani printre tentaculele otrăvitoare ale anemonei-de-mare. Acești pești nu sunt înțepați deoarece corpurile lor sunt acoperite de o peliculă specială.

Pește-arlechin și anemonă-de-mare

Celule înțepătoare

Fir fin, ghimpat, care conține otrăvă în interiorul celei

Celula înțepătoare scoate firul pentru a otrăvi prada

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ
CORPUL UMAN: pp. 16-17
INSECTE ȘI PĂIANJENI: pp. 42-43

Lumea moluștelor

 Plajele sunt pline cu cochilii goale. Multe dintre acestea au fost, odinioară, case ale viețuitoarelor marine cu corpuri moi, denumite moluște, printre care se numără scoicile, stridiile, midiile și melcii-de-mare. În timp, aceste moluște folosesc o substanță calcaroasă, care se află în apa de mare, pentru a-și construi cochiliile care le ajută să se protejeze de dușmani. Limacșii de mare, sepiile și caracatițele sunt și ele moluște, dar nu au cochilii.

Melcul-de-mare purpuriu stă agățat de pluta de bule, în așteptarea hranei

Bulele sunt făcute din cleiul produs de corpul melcului

PLUTIND PE BULE

Melcul-de-mare purpuriu trăiește în apropierea suprafeței mării. Nu poate înota, așa că, pentru a putea pluti realizează o plută din sute de bule pe care le suflă și le unește. Dacă se desprinde de plută, melcul se scufundă pe fundul mării și moare.

COCHILII DUBLE SAU SIMPLE

Unele moluște, precum scoicile au două cochilii, unite de o țâțână. Sunt numite bivalve. Altele, precum melcii și melcii-de-mare au doar o cochilie. Ele se numesc gasteropode.

Melcii-de-mare

vânează alte creaturi pentru a le mânca

Sifoane sau tuburi

pentru filtrarea hranei

Venus, un bivalv tipic

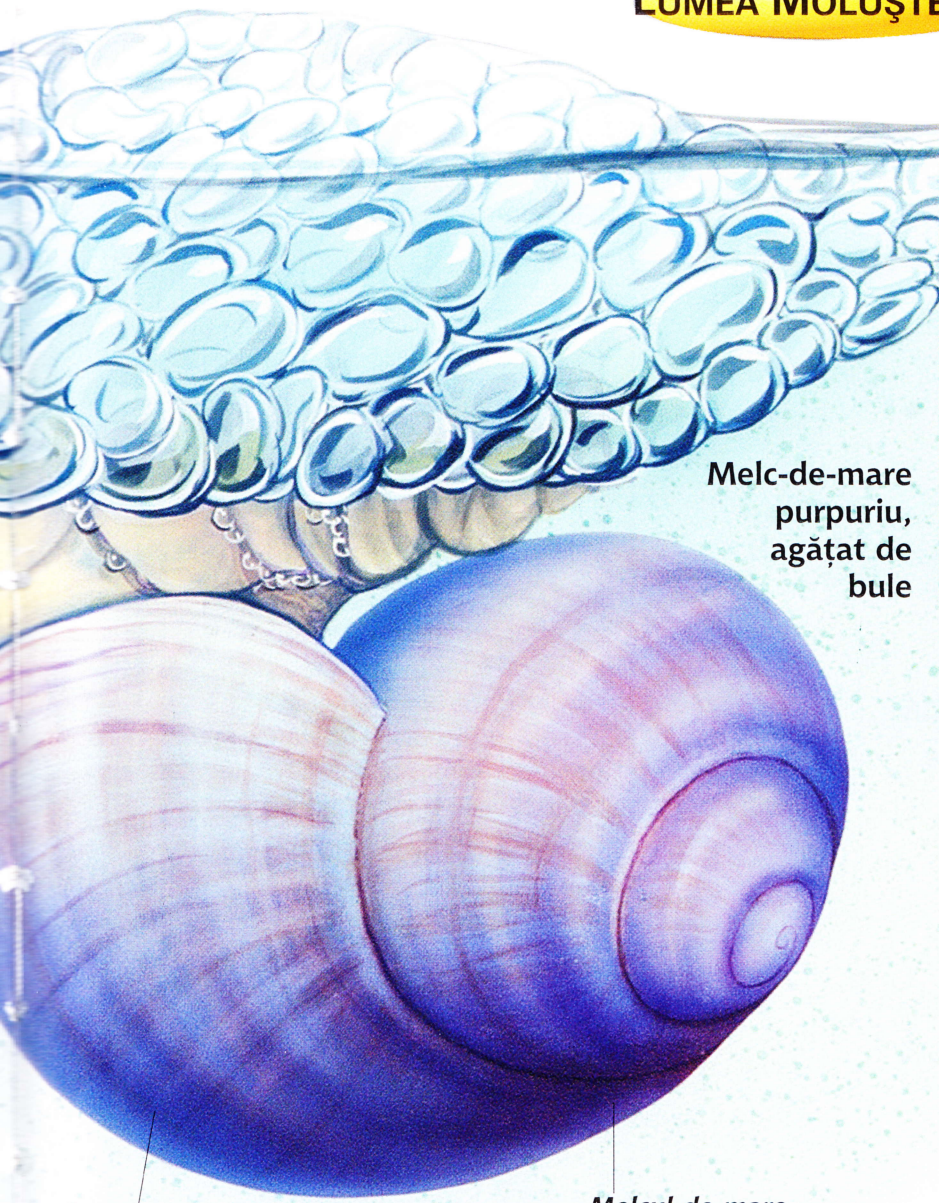
Datorită „picioarelor” musculos, moluștele se pot deplasa

Melcul european, un gasteropod tipic

SCOICI CARE „APLAUDĂ”

Unele scoici se pot mișca repede atunci când fug de dușmani, precum stelele-de-mare. Își deschid cochiliile pentru a trage apă în interior, apoi le închid pentru a scoate apa. Astfel se pot deplasa, prin apă, pentru a nu fi prinse.

Melc-de-mare purpuriu, agățat de bule

Pe măsură ce melcul crește, își construiește alte secțiuni în cochilia sa curbată

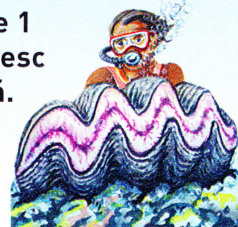
Melcul-de-mare mănâncă mici animale marine, precum meduze

DATE ULUITOARE

★ Cea mai mare cochilie aparține tridacnei. Unele cochilii de tridacne sunt mai late de 1 metru și cântăresc un sfert de tonă.

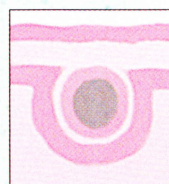
Tridacnă și scufundător

CUM CREȘTE O PERLĂ

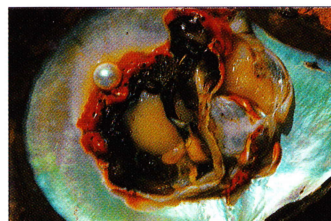
1 O mică piatră sau un fir de nisip iritant se prinde în interiorul cochiliei stridiei.

2 Pentru a-și proteja corpul moale, stridia acoperă piatră cu sidef de pe marginea cochiliei sale.

3 După un an sau mai mult, se formează în interiorul stridiei o perlă netedă, rotundă și nu mai există nicio iritație.

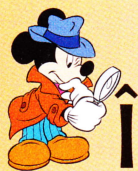
Cochilie de stridie deschisă, cu perlă

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ
INSECTE ȘI PĂIANJENI: pp. 54-55
ȘTIINȚA ÎN JURUL NOSTRU: pp. 30-31

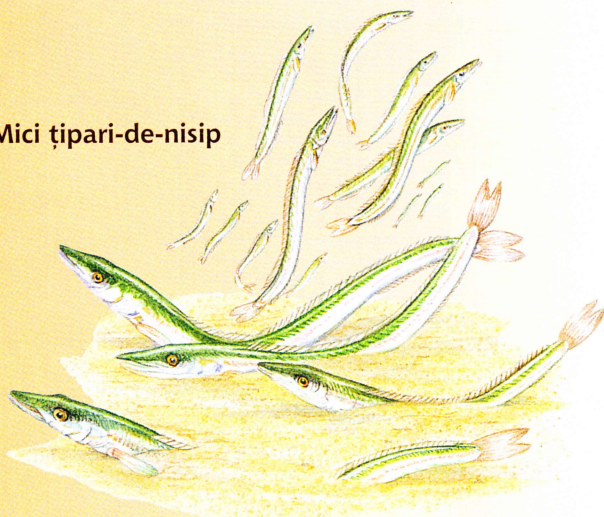
Viata pe o plajă nisipoasă

În fiecare zi, marea se ridică și coboară de-a lungul malului. Aceste valuri schimbătoare pot cauza probleme viețuitoarelor de la malul mării. La reflux, unele dintre ele au nevoie de un loc umed pentru a se ascunde ca să nu se usuce. Altele trebuie să se adăpostească pentru a nu fi luate de flux.

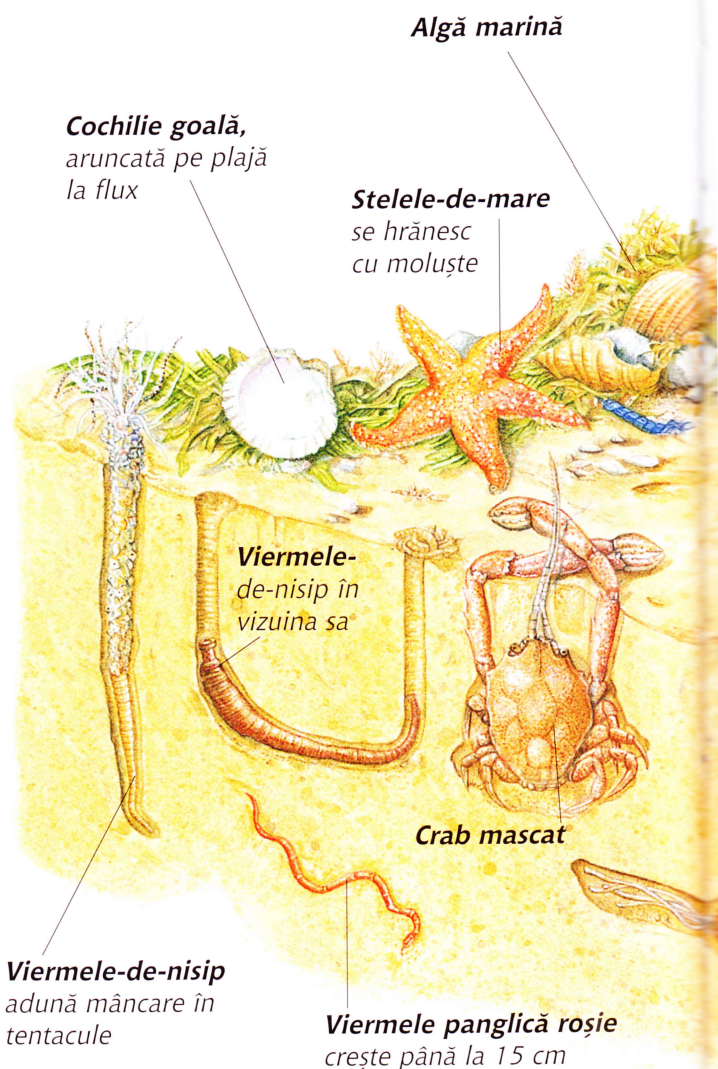
O plajă nisipoasă poate părea goală, dar multe viețuitoare mici se găsesc chiar la suprafața nisipului. Printre acestea, viermi, moluște, crabi și chiar pești care sapă. Când apa se retrage, micii țipari-de-nisip se îngroapă în nisip. Ei stau în vizuinele lor până când apa crește din nou.

Mici țipari-de-nisip

CRABI CARE LOCUIESC PE ȚĂRM

Crabii aparțin unui grup de animale cu crustă tare, denumite crustacee. Unii crabi trăiesc în ape adânci, dar alții trăiesc pe țărmurile nisipoase, unde caută hrană, cum ar fi moluștele. Dacă se află în pericol, crabii se ascund în vizuina din nisip. Când se află în vizuina sa, crabul mascat poate respira printr-un tub lung făcut din antenele sale.

SĂPĂTORUL ȚEPOS

Ariciul în formă de inimă este un tip de arici-de-mare. Se folosește de țepii săi lați pentru a săpa în nisip în căutarea hranei. Se hrănește cu mici bucăți de plante și animale.

PE PLAJĂ

Fluxul aduce multe lucruri fascinante pe plajă. Caută și tu moluște, scoici, coji de ouă de la rechini și calcani, denumite „poșetele sirenelor”, și crabi morți. Nu uita – doar cochiliile goale pot fi adunate.

Căutați cochiliile și coji de ouă pe plajă.

MOLUȘTE ÎNGROPATE

Multe scoici și alte moluște se ascund chiar sub suprafața nisipoasă. Când vine fluxul, acestea împing în sus un tub, trag apă și se hrănesc cu mici resturi, pe care le filtrează din apă. O scoică, de exemplu scoica Solen, se poate ascunde în nisip mai repede decât ar săpa un om aceeași groapă.

Vierme-de-nisip
la capătul
viziunii sale

Melc-de-mare
comun în căutarea
hranei pe mal

Viața animalelor pe un țărm nisipos

Scoica creață se
hrănește cu plancton

Scoica Telina are două
sifoane, sau tuburi,
pentru a respira și pentru
a filtra mâncarea

Șoarece-de-mare,
un tip de vierme

Ariciul-de-mare
în formă de
inimă are tuburi
lungi pentru
hrană

Scoica Solen,
cu forma unui
brici

Vierme zimțat
cu corpul segmentat

Săpătorul
în nisip, o scoică

Vierme panglică

Vierme păun

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ
PĂSĂRILE: pp. 18-19
PLANETA PĂMÂNT: p. 29

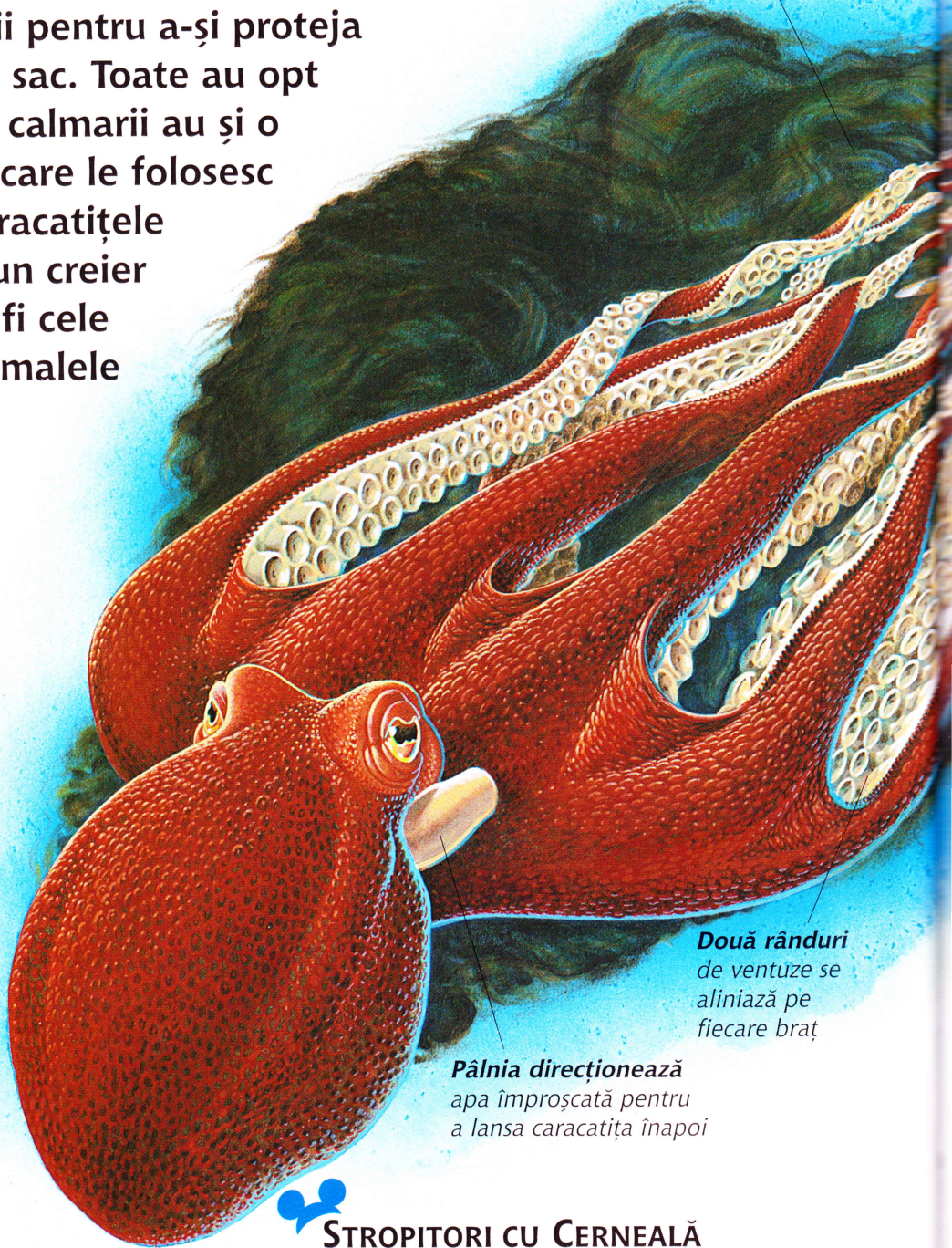
Sepii și caracatițe

 Sepiile, caracatițele și calmarii sunt moluște, dar nu au cochilii pentru a-și proteja corpurile moi în formă de sac. Toate au opt brațe lungi, însă sepiile și calmarii au și o pereche de tentacule, pe care le folosesc pentru a apuca prada. Caracatițele au o vedere excelentă și un creier mare. Sunt considerate a fi cele mai inteligente dintre animalele nevertebrate.

Caracatița reacționează repede când este atacată și dispare într-o perdea de cerneală

Banc de sepii

Două rânduri de ventuze se aliniază pe fiecare braț

Pâlnia direcționează apa împroșcată pentru a lansa caracatița înapoi

SEPIE RAPIDĂ

Sepiile călătoresc deseori în grupuri, denumite bancuri. Sepiile pot înota în mici zvâcniri, cu o viteză de până la 32 km/h. Apa este trasă în interiorul corpului, apoi împroșcată afară printr-un tub din apropierea gâtului. Acest fapt propulsează sepiile prin apă.

STROPITORI CU CERNEALĂ

Caracatițele împoașcă nori groși de cerneală maronie sau neagră pentru a-și deruta adversarii. Aceasta le dă timp pentru a dispărea rapid. Cerneala provine dintr-o pungă, sau sac special, de pe corpul caracatiței. Sepiile și calmarii produc de asemenea cerneală.

Caracatiță apărându-se
de un rechin

*Rechinul vânător
este orbit de cerneală
și se îndepărtează*

*Brațele pot fi folosite
pentru a se târî pe
fundul mării*

DATE ULUITOARE

★ Caracatița australiană cu inele
albaste are doar 15 cm lungime,
dar mușcătura sa este mortală. Ea
poate omorî un om în cinci minute.

CAMUFLAJUL SEPIEI

Pentru a se ascunde de dușmani,
sepia își schimbă culoarea. Face
asta schimbând dimensiunea
pungilor colorate de pe pielea
sa pentru a semăna cu fundalul.
Calmarul își schimbă culoarea și
pentru a-și amenința dușmanii.

Fiind amenințat, masculul de sepie se
umple de pete

VIAȚA ÎNTR-O COCHILIE

Nautilul este o rudă a sepiei și a
caracatiței, dar locuiește într-o
cochilie. Pe măsură ce nautilul crește,
construiește noi încăperi la cochilie.
Nautilul trăiește în cea mai nouă și
cea mai mare încăpere. Celelalte sunt
umplute cu gaze și lichide care ridică
nautilul de pe fundul mării.

*Până la 90 de tentacule
de pe capul nautilului
sunt gata să înșfăce
prada*

Nautilus
care
înoată

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

INSECTE ȘI PĂIANJENI: pp. 54-55
REPTILE ȘI AMFIBIENI: pp. 16-17, 44-45

Crustacee

👉 **H**omarii, crabii, creveții și ciripele aparțin grupului de nevertebrate cunoscute ca și crustacee. Cele mai multe au cochilii tari, picioare articulate pentru a merge și pentru a înota și două perechi de antene pe capete. Trăiesc în mare și pe țărm. Crabii și homarii se folosesc de ghearele sau cleștii lor mari și ascuțiți pentru a apuca mâncarea și pentru a se apăra.

Languste mergând de-a lungul fundului mării

Picioare articulate

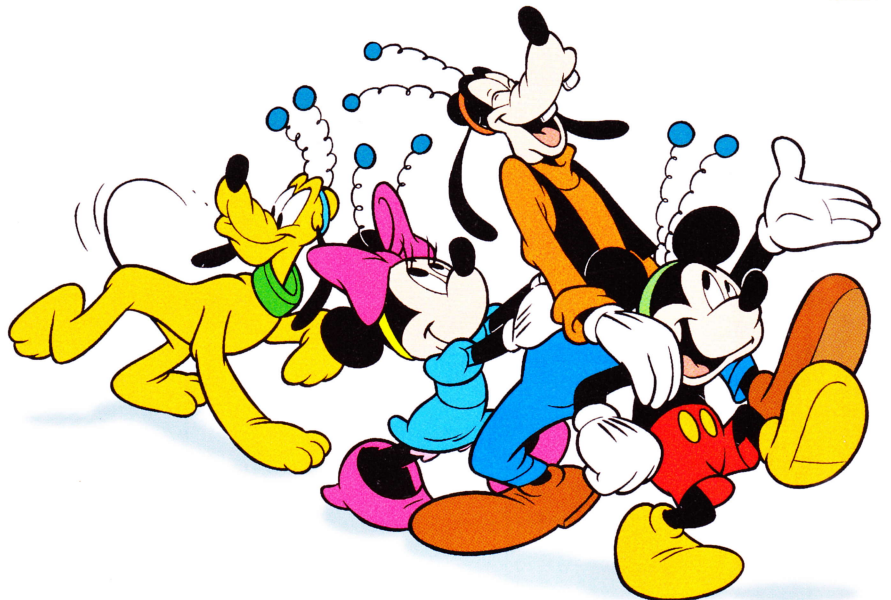
Guvid cu un crevete orb

ȘIR DE LANGUSTE

La sfârșitul verii, mii de languste încep o călătorie pe fundul mării. Călătoresc de pe țămurile Oceanului Atlantic ale Americii de Nord pentru a petrece iarna în apele calde ale Caraibelor. Se folosesc de antene pentru a păstra contactul cu langusta din față.

ÎMPĂRȚIND VIZUINA

Crevetele orb își împarte vizuina cu un pește mic, numit guvid. Crevetele sapă o vizuină, unde își găsesc amândoi adăpost. Guvidul ajută crevetele avertizându-l când se apropie pericolul.

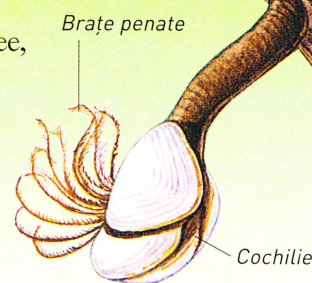
Langusta poate merge până la 15 km pe zi

Până la 60 de languste călătoresc împreună într-un singur șir

Antenă lungă și sensibilă

CIRIPEDE

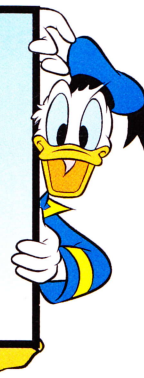
Spre deosebire de alte crustacee, ciripelele nu se mișcă. Ele se prind de o suprafață tare, precum o piatră sau o barcă. Apoi își pun brațele penate într-o deschizătură din vârful cochiliei pentru a filtra hrana din apă.

Ciriped atașat de o suprafață tare

DATE ULUITOARE

★ Crabul păianjen uriaș japonez are 3,5 m atunci când este măsurat de-a lungul cleștilor săi frontali – aproape de două ori mai mult decât anvergura brațelor unui copil.

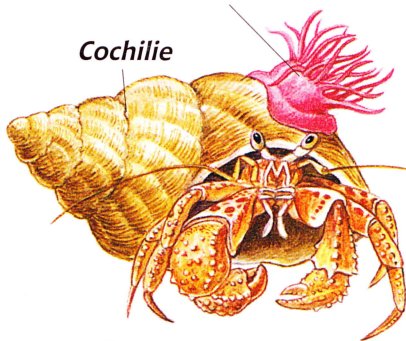

Bucăți de alge și de bureți ascund pagurul spongios de dușmani

Langusta pipăie drumul cu antenele

Anemona-de-mare s-a prins de cochilie

Cochilie

Pagur

Pagur spongios

EXTRA PROTECȚIE

Unii crabi se protejează împotriva prădătorilor în moduri neobișnuite. Pagurii, care au cochilii moi, se folosesc de cochiliile goale sau de alte viețuitoare marine, precum melcul-de-mare sau scoicile, pentru protecție. Pagurii spongioși folosesc bucăți de burete și de alge pe post de camuflaj.

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

COMUNICAȚIILE: pp. 34-35

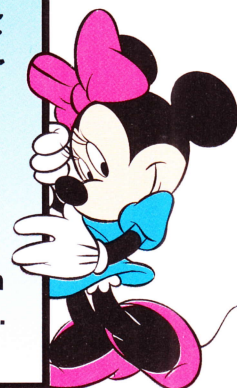
INSECTE ȘI PĂIANJENI: pp. 54-55

Stele-de-mare, arici și viermi

☞ **S**telele țepoase de mare și aricii-de-mare aparțin unui grup denumit echinoderme. Țepii lor ascuțiți îi protejează de dușmani. Au sute de tuburi mici, ca niște picioare, pe care le folosesc pentru a se târî pe fundul mării. De asemenea, în mare trăiesc multe tipuri de viermi. Unii sunt buni înotători, în timp ce alții își petrec viețile în vizuini.

DATE ULUITOARE

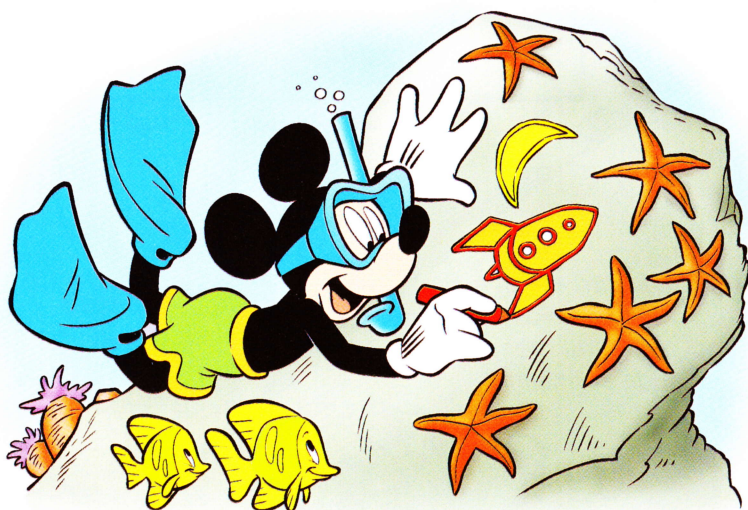
- ★ Unele stele-de-mare au ochi la capetele brațelor.
- ★ Steaua floarea-soarelui este una dintre cele mai mari stele-de-mare. Măsoară circa 132 cm de la un capăt la altul.

*Gura mare se află
în centrul corpului*

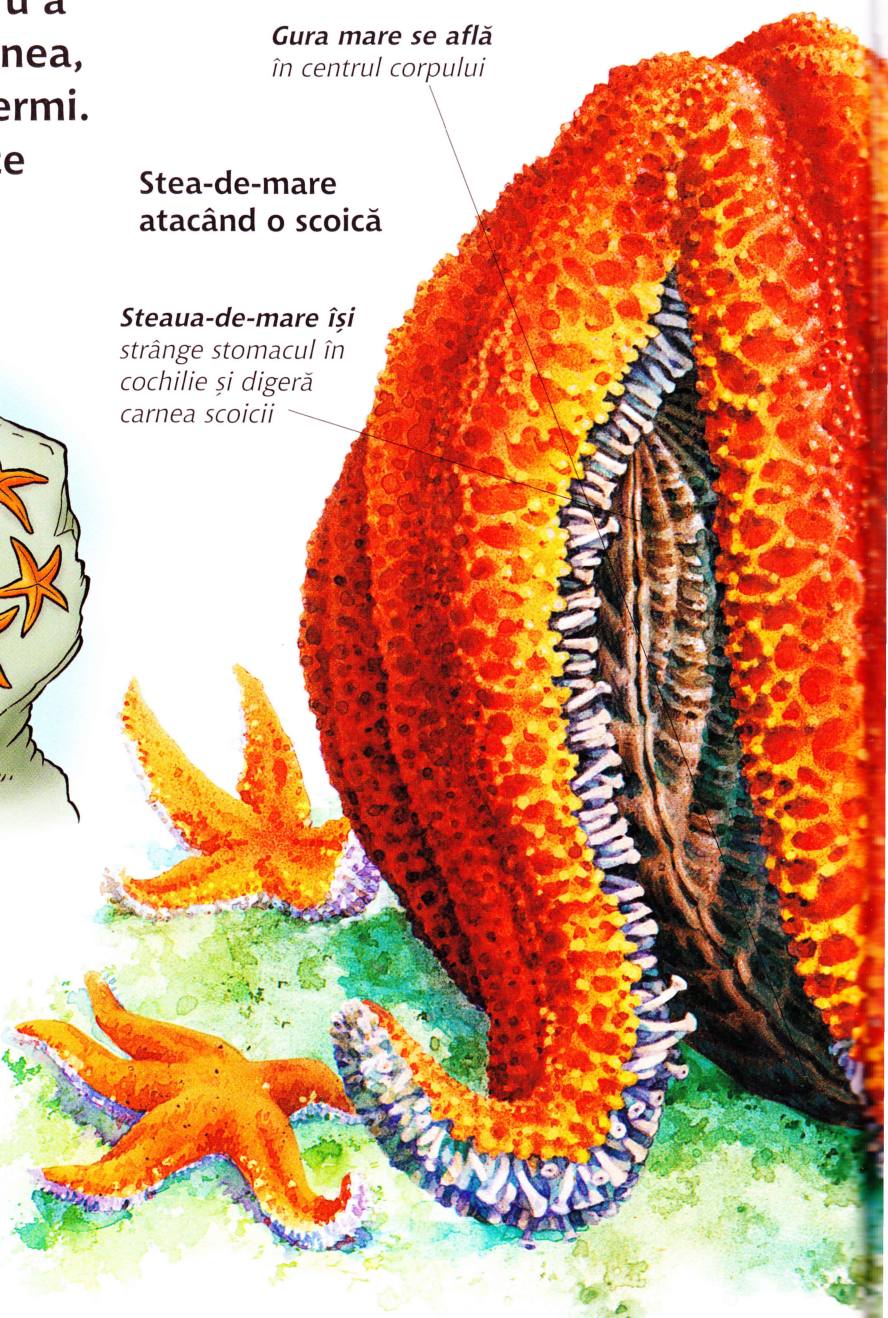
**Stea-de-mare
atacând o scoică**

*Steaua-de-mare își
strânge stomacul în
cochilie și digeră
carnea scoicii*

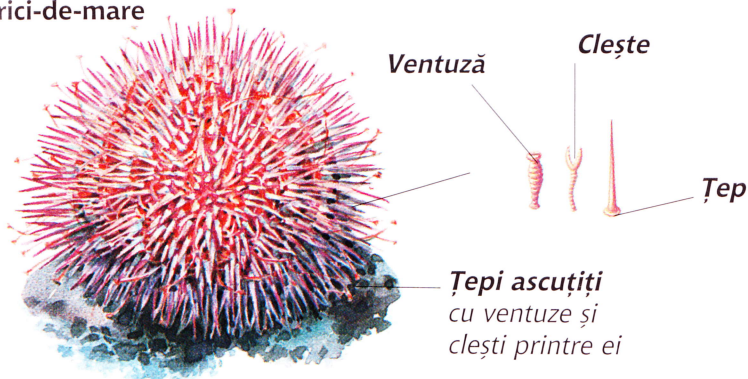
SĂ VEZI STELE

Steaua-de-mare are un corp central, cu cinci sau mai multe brațe în jurul lui. Dacă un braț este rupt, stelei-de-mare îi va crește altul în câteva săptămâni. Stelele-de-mare se hrănesc cu moluște și corali.

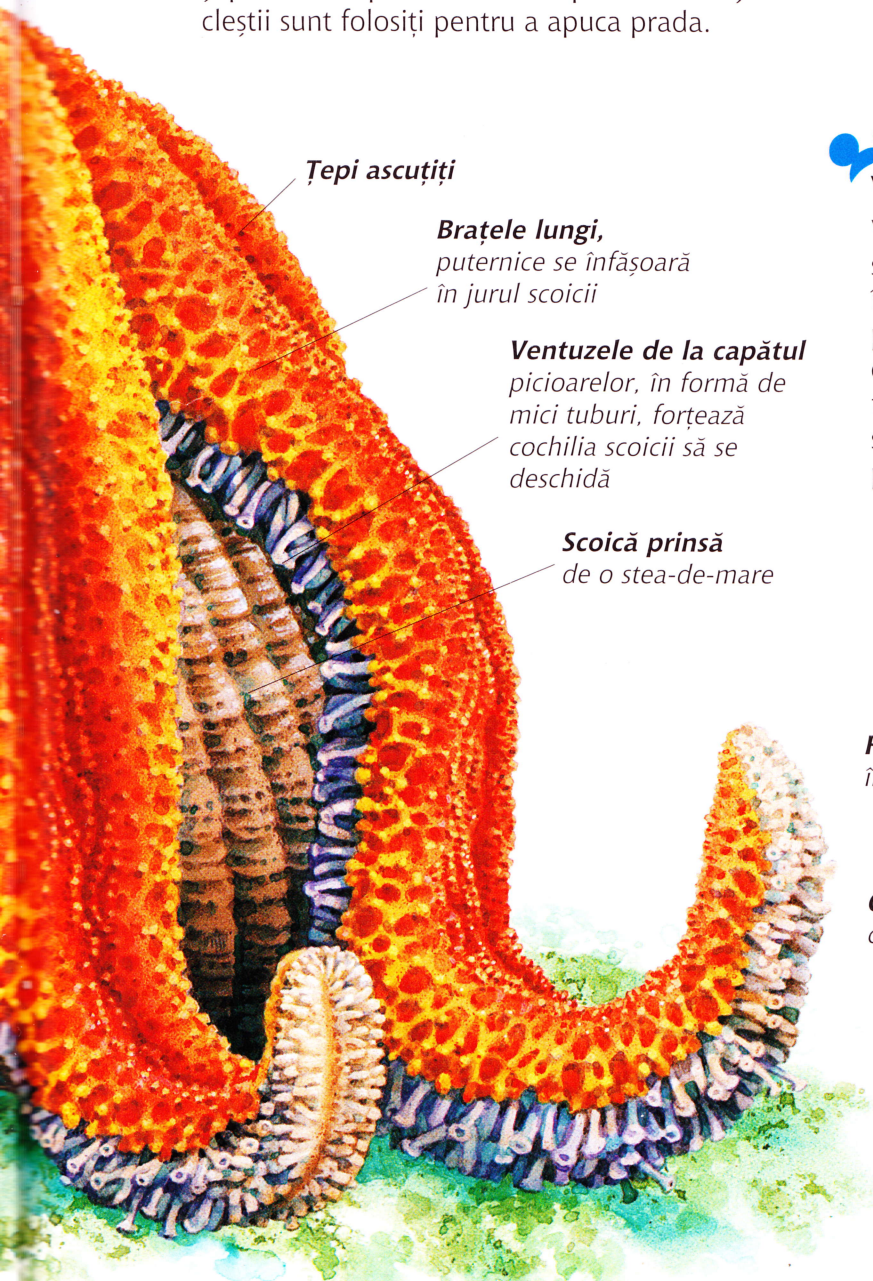
STELE-DE-MARE, ARICI ȘI VIERMII

Arici-de-mare

COCHILII CU ȚEPI

Aricii-de-mare au cochilii tari, rotunde, acoperite de țepi ascuțiți, otrăvitori. Își folosesc țepii ca arme de apărare. Unii arici le folosesc și pentru a săpa vizuini în nisip. Ventuzele și cleștii sunt folosiți pentru a apuca prada.

APĂRARE LIPICIOASĂ

Castravetele-de-mare nu este o plantă – este înrudit cu stelele-de-mare și cu aricii-de-mare. Se apără aruncând o plasă de fire lipicioase. Când atacatorul se descâlcește, castravetele-de-mare se îndepărtează pe picioarele sale tubulare.

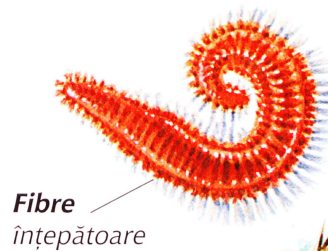
Castravetele-de-mare se cațără pe pietre cu ajutorul micilor ventuze

VIERMII-DE-MARE

Viermii-de-mare au diverse stiluri de viață. Viermii evantai își unduiesc tentaculele ca niște pene pentru a se hrăni. Viermele-de-foc este un vânător activ, acoperit cu fibre înțepătoare. Șoarecele-de-mare se ascunde în mālul sau în nisipul de pe fundul mării.

Viermii evantai ancorați de fundul mării

Vierme-de-foc

Corp acoperit cu un păr fin

Șoarece-de-mare

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

CORPUL UMAN: pp. 28-29

INSECTE ȘI PĂIANJENI: pp. 54-55

Viata pe un tărm stâncos

Animalele care trăiesc pe un tărm stâncos trebuie să supraviețuiască în condiții dificile. Când vine fluxul, valurile le lovesc și ele riscă să fie târâte în mare sau izbite de stânci. Unele animale, dar și plante precum algele, se cațără pe roci. Altele se adăpostesc în ochiuri de apă.

Patelele și alte organisme se agață de roci și de alte suprafețe folosindu-se de ventuze. Piciorul unei patele reprezintă o ventuză puternică – odată prinsă de o piatră, nici forța valurilor nu o poate îndepărta. Dar aceste moluște se pot dezlipi și deplasa de-a lungul tărmului în căutarea hranei.

Ventuză melcului turtit se află la baza corpului său

Încercați să apăsați ventuze de cauciuc pe sticlă ca să vedeți cum funcționează ventuzele animalelor

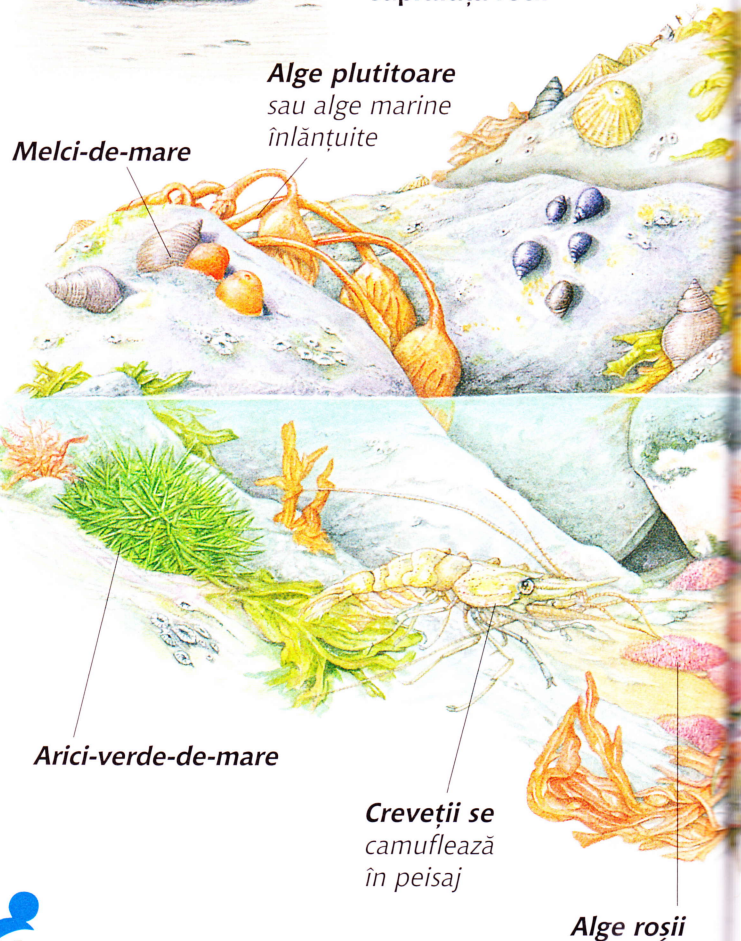

ANIMALE CARE SE LIPESC DE ROCI

Atât foladele cât și midiile sunt moluște, dar au moduri diferite de a se proteja pentru a nu fi luate de valuri. O foladă sapă într-o piatră moale cu ajutorul cochiliei sale tari și își face o vizuină. Midia se prinde de piatră cu niște fire subțiri realizate din fluidele din corpul său.

O foladă care se ascunde într-o vizuină a brăzdat suprafața rocii

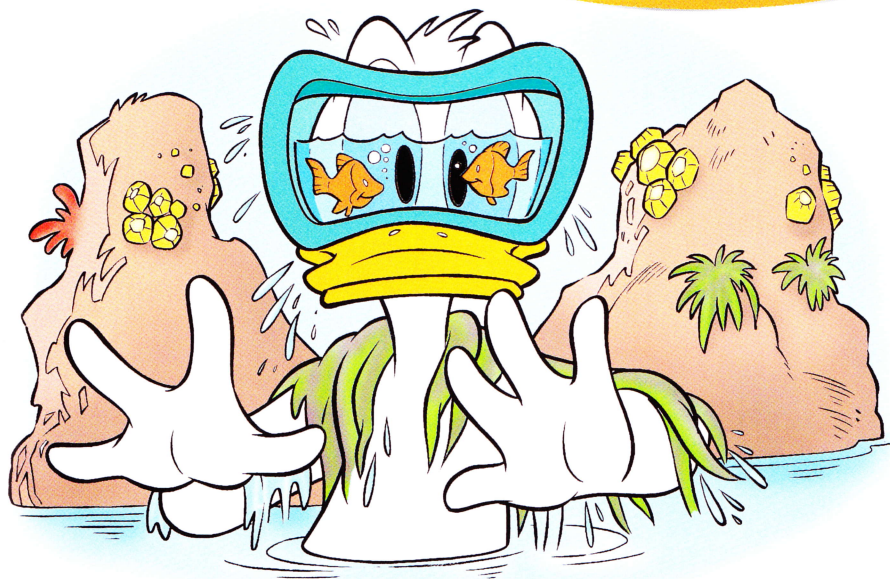

ANIMALE RAPIDE

Datorită picioarelor articulate, crustaceele precum crabii sau crevetele sunt mai mobile decât moluștele. Aceștia se pot mișca foarte repede pentru a prinde hrana sau pentru a se ascunde. Crustaceele sunt „gunoierii” bazinului, deoarece mănâncă orice rămășițe ale animalelor moarte sau ale plantelor.

VIAȚA PE UN ȚĂRM STÂNCOS

Melc turtit

Midii

Anemonă-de-mare

Melc-de-mare
fără casă

Stea pernă

Stea-de-mare
pe cale să se
hrănească cu midii

Crab cu
clești mari

Viața într-un banc

CRUSTACEE MICI

Babuștele-de-mare sau ocheanele sunt crustacee mici. Ele locuiesc în partea superioară a țărmului unde își caută hrana și se adăpostesc în alge pentru a-și păstra corpurile umede.

Babușcă-de-mare

Crustacee pe o piatră

Alge brune au o suprafață tare, pieleasă, care le ajută să nu se usuce

Guvind de piatră care se ascunde printre alge

PEȘTII DINTR-UN BÂNC DE PIETRĂ

Crăpăturile din pietre sunt ascunzători ideale pentru peștii mici, precum guvizii. Peștii se ascund de prădători și printre algele marine.

Guvind de piatră

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

PLANETA PĂMÂNT: pp. 18-19

PLANTELE: p. 19

Raiele și peștii-fierăstrău

❏ Cei mai mulți pești au scheletul format din oase, însă raiele și peștii-fierăstrău au schelete elastice din cartilaje sau din zgârciuri. Raiele și peștii-fierăstrău nu arată ca ceilalți pești, având cozi lungi și ascuțite, corpuri plate și aripioare ca aripile păsărilor. Trăiesc în apropiere de fundul mării, acolo unde forma lor plată și culorile maro-cenușiu le ajută să se camufleze.

DATE ULUITOARE

★ Diavolii-de-mare fac uneori salturi din apă și plutesc prin aer.

★ Diavolul-de-Pacific cântărește 1.600 kg, mai mult decât 25 de persoane la un lec.

Pește-fierăstrău

CARCASELE OUĂLOR

Unele specii de raie își depun ouăle în niște „cutiuțe”, numite „poșetele sirenelor”, pentru a le proteja. Țepii din capete ancorează carcusele de pietre sau de algele din apa puțin adâncă. Ouăle se deschid după câteva luni.

„Cutiuță” cu ouă ancorată de alge

UCIGAȘUL CU BOTUL ASCUȚIT

Peștele-fierăstrău are un corp mai rotunjit decât celelalte raie și un bot lung ca un ferăstrău. Un șir de dinți ascuțiți se află de o parte și de alta de-a lungul botului. Peștele-fierăstrău înoată prin bancul de pești răsucindu-și ferăstrăul dintr-o parte în alta pentru a speria sau a vâna.

Aripioarele plate se unduiesc ca niște aripi de pasăre pentru a „zbura” prin apă

Diavol-de-mare

DIABOLII-DE-MARE URIAȘI

Diabolii-de-mare au o dimensiune incredibilă de 8 m – aproape cât lățimea unui deltaplan. Sunt cele mai mari raie. Ei înoată încet și grațios, bătând din „aripile” imense.

Falca lungă și ascuțită taie prada ca un ferăstrău

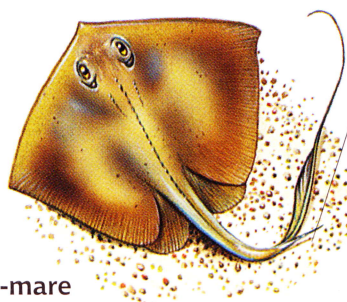
Două clape sau extensii ale aripioarelor, ies în evidență de pe cap

Pielea este ca șmirghelul și nu are solzi

Diavol-de-mare gigant

Branhiile stau deschise direct spre afară. Calcanii nu au operculi la branhii

Spinul care înțeapă, folosit pentru apărare

Pisica-de-mare

Calcanul electric

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ
CORPUL UMAN: p. 53
ȘTIINȚA ÎN JURUL NOSTRU: pp. 36-37

Rechinii

☞ Asemeni raielor, rechinii au scheletul format din cartilaje, nu din oase. Corpul aerodinamic al rechinului este acoperit de solzi ascuțiți ca niște dințișori minusculi. Nu toți rechinii sunt vânători feroși și rapizi. Unii zac pe jumătate îngropați pe fundul mării, urmărind prada. Alții filtrează planctonul din apă.

VÂNĂTORUL ÎNFOMETAT

Marele rechin alb crește până la 6,5m și este un vânător înrăit. Se folosește de simțul său olfactiv excelent pentru a-și detecta prada de pești și foci. Foarte rar atacă oameni, în ciuda reputației sale de „mâncător de oameni”.

MUȘCĂTURA ZDRAVĂ

Micul rechin-cuțițaș are un șir circular de dinți, cu care taie bucăți de carne din alți pești.

Rechinul-cuțițaș, văzut de dedesubt, pentru a-i observa gura

*Coda puternică
ghidează rechinul
prin apă*

GIGANTUL BLÂND

Rechinul balenă este cel mai mare pește din mare, crescând mai bine de 15 metri – aproape la fel de lung cât patru mașini. Un gigant blând, imensul rechin balenă se hrănește doar cu plancton animal minuscule.

*Focă prinsă în gura
rechinului*

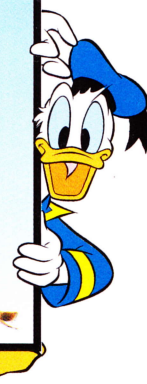
Rechin balenă

Fălcile sunt conturate de șiruri de dinți ascuțiți – circa 250 în total

DATE ULUITOARE

★ Rechinul pitic este cel mai mic rechin din lume. Adulții măsoară doar 25 cm – aproximativ cât această carte.

CAP ÎN FORMĂ DE CIOCAN

Rechinul ciocan are o nară și un ochi pe fiecare parte a capului său de formă ciudată. Își balansează capul dintr-o parte în alta, folosindu-și mirosul pentru a-și găsi prada.

Corpul aerodinamic îi permite rechinului să se miște rapid și să își ia prada prin surprindere.

Marele alb
prinzând o focă

Aripioara mare de pe spate menține rechinul drept în apă

Capul în formă de ciocan ajută rechinul să vadă și să adulmece mai bine

Rechin ciocan

Câte un ochi și câte o nară sunt situate de fiecare parte a capului în formă de ciocan

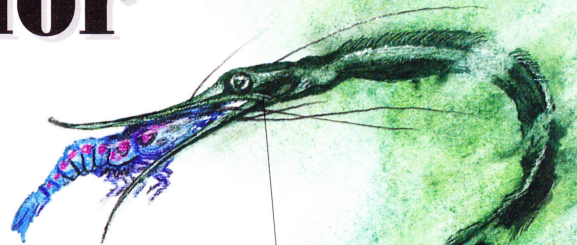
CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

DINOZAUURII: pp. 25, 27, 29
CORPUL UMAN: p. 40

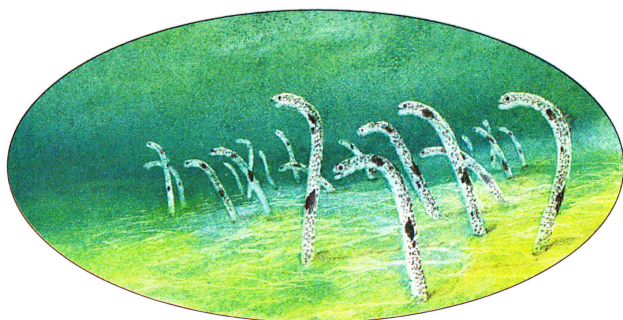
Lumea murenelor

👉 **M**urenele sunt pești lungi și subțiri care trăiesc în mări și oceane din toată lumea. Cele mai multe tipuri de murene au pielea lipicioasă, fără solzi, și majoritatea nu au aripioare. Unele murene călătoresc spre ape dulci unde își petrec o parte din viață.

*Fălcile lungi
înșfacă un
crevetă care
trece*

Murenă cu fălci lungi

Murene-grădinari, pe jumătate îngropate în fundul mării

MURENELE DE PE FUNDUL MĂRII

Murenele-grădinari trăiesc în vizuini de pe fundul mării. Când vânează, își păstrează cozile în nisip și își țin capetele afară, gata să înșfăce peștii mici care trec și alte viețuitoare, pentru a le mânca.

DATE ULUITOARE

★ Murena lasă un crevetă mic să îi înoate prin gură pentru a aduna mâncarea dintre dinții săi ascuțiți. Țiparul are astfel dinții curați, iar crevetele se hrănește.

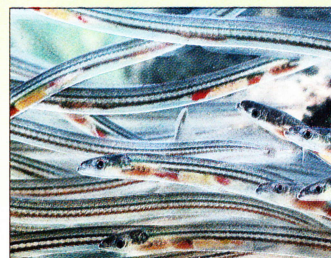

MURENA CU FĂLCI LUNGI

Murena cu fălci lungi trăiește în adâncurile mării. Are niște fălci foarte lungi și subțiri, ca și ciocul unei păsări. Gura sa este plină de dinți mici ca niște ace, pe care îi folosește pentru a prinde crevetii de pe fundul mării.

CĂLĂTORIILE ȚIPARILOR

Unii țipari se nasc în largul mării. Țiparii juvenili plutesc pe distanțe uriașe spre apele de coastă. Până ajung acolo, ei cresc. Ei înoată în fluvii și își petrec mai mulți ani în ape dulci, unde ajung la maturitate. Adulții se întorc apoi în mare pentru a se înmulți.

Țipari juvenili

LUMEA MURENELOR

Murena

Corpul lung
are forma
unui șarpe

Fălcile puternice și dinții
ascuțiți fac din murena un
vânător feros

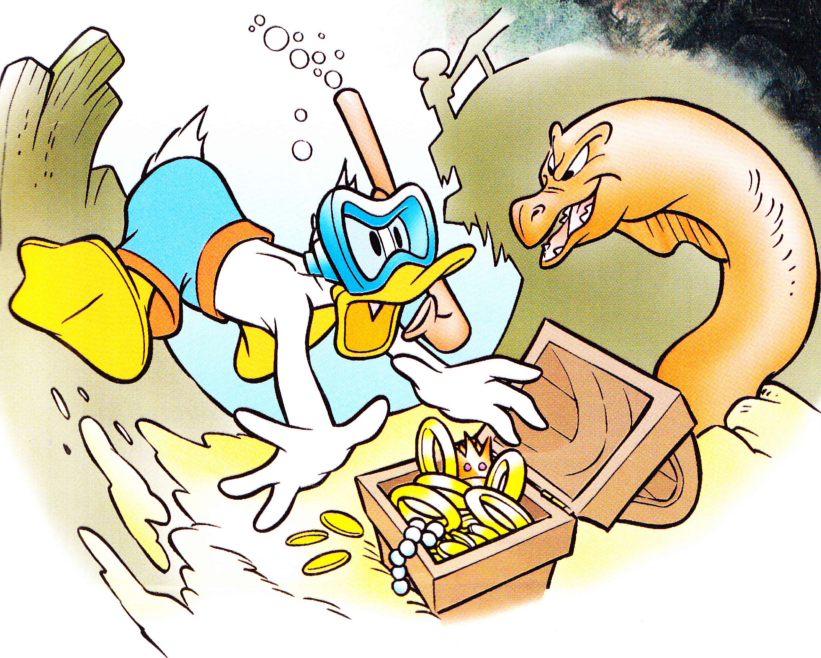
Gură mare și dinți lungi
și ascuțiți pentru a se
hrăni cu pești și crustacee

MURENA

Unii dintre cei mai mari
șipari sunt murenele propriu-
zise, care măsoară mai mult
de 3 metri. Ele trăiesc în
apele tropicale, unde își
petrec ziua ascunzându-se în
crăpăturile din pietre sau în
recifele de corali. Noaptea
ies în căutare de hrană,
anume crustacee și pești.

Murena care iese din
ascunzătoarea sa

Murena are un corp
mai gros și mai greu
decât ceilalți șipari

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ
PLANETA PĂMÂNT: pp. 30-31

Viata într-un recif de corali

Recifele de corali sunt denumite junglele mării. Asemeni junglelor de pe uscat, sunt pline de viață. Reciful însuși este format din scheletele unor animale mici numite polipi de coral, care sunt înrudite cu anemonele-de-mare.

Polipii de coral extrag săruri minerale din mare pentru a forma scheletele tari ca niște cupe mici, la baza corpurilor lor moi. Când un polip moare, rămâne scheletul lui. Tot mai multe asemenea schelete se suprapun, formând reciful. Polipii de coral au nevoie de căldură, așa că nu pot trăi decât în ape cu o temperatură mai mare de 21 °C.

Recif de corali în jurul unei insule din Oceanul Pacific, văzut din aer

POLII DE CORAL

Un polip de coral are un corp simplu, cu o singură gură la capăt. Aceasta este înconjurată de tentacule, care sunt înarmate cu celule înțepătoare. Polipul se folosește de tentaculele sale pentru a prinde hrana și pentru a o introduce în gura din centrul corpului.

Polip de coral

PEȘTII COLORAȚI DIN RECIF

Mulți dintre peștii care trăiesc în reciful de corali sunt colorați strălucitor, cu pete sau linii. Aceste culori și modele ajută peștele să îi recunoască pe cei din propria lor specie în reciful aglomerat.

Viața printre corali

Rechinul de recif se hrănește cu ceilalți pești

Pește-papagal

Murenă în ascunzătoarea sa

Pește-arlechin

VIAȚA ÎNTR-UN RECIF DE CORALI

VIAȚA DIVERSIFICATĂ A RECIFULUI

Reciful de corali este o sursă bogată de hrană pentru multe viețuitoare. Pești mici, moluște și crustacee se hrănesc în recif, unde există multe ascunzișuri. Peștii mai mari vin în recif pentru a-și găsi prăda.

*Coral în formă de
coarne de cerb*

*Peștele-înger are fălci
puternice pentru a putea
mânca polipii de coral*

*Peștele-înger
are fălci
puternice
pentru a
mânca polipi
de coral*

Gorgonie

Biban de mare

*Reciful de coral
asigură multe
ascunzători*

*Peștele-înger cu inel
albastru are o dungă
albastră în jurul
corpului*

Coral cerebroid

*Limax-de-mare –
o moluscă ce nu
are cochilie*

FORMĂ ȘI STIL

Polipii de coral trăiesc în colonii. Forma coloniilor diferă de la o specie la alta. Coralul cerebroid formează o cupolă rotunjită, de până la 1,2 m în diametru.

*Peștele-fluture
înoată prin recif*

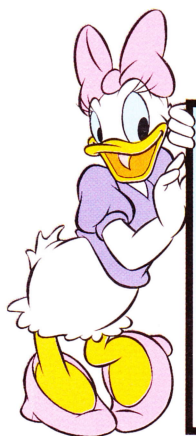
CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

LOCURI CELEBRE: pp. 10, 52
PLANETA PĂMÂNT: pp. 48-49

Țepoși și otrăvitori

 Pentru a evita să fie mâncate, multe animale marine și-au dezvoltat capacități deosebite pentru a se apăra de atacuri. Unele înoată repede pentru a scăpa de dușmani, în timp ce altele se ascund. Viețuitoare precum peștele-balon și peștele-scorpion sunt echipați cu ghimpi ascuțiți, care sunt deseori extrem de otrăvitori.

DATE ULUITOARE

★ Peștele-balon otrăvitor este considerat o delicată în Japonia. Bucătari special instruiți extrag părțile otrăvitoare din pește înainte de a-l găti.

PEȘTELE-BALON

Umflați un balon cu aer. Legați-l la gură și desenați pe el ochi, gură și țepi cu cerneală neagră. Apoi continuați să umflați balonul și priviți cum crește peștele-balon.

Folosiți baloane pentru a face pești umflați

Pește țepos umflat

Peștele își umflă corpul

Țepii stau de obicei culcați pe lângă corp

Pește țepos, dimensiune normală

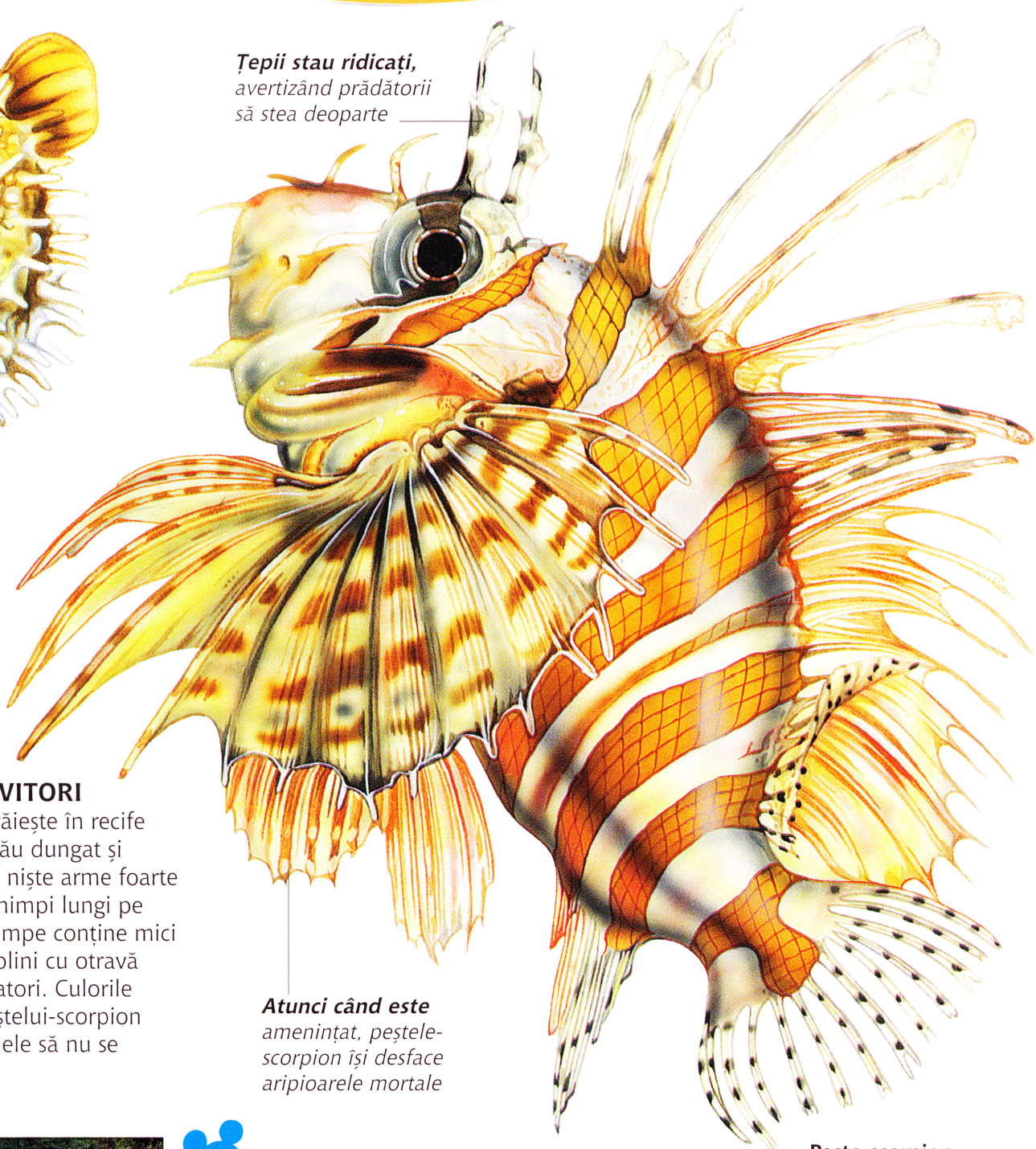
UMFLAȚI

Peștele țepos este o specie de pește-balon. Are țepi ascuțiți pe tot corpul. Dacă se simte amenințat, peștele înghite aer sau apă, apoi se umflă ca un balon. Astfel devine prea mare și prea țepos pentru a fi înghițit de prădători.

Ghimpi lungi
de-a lungul
spatelui conțin
otravă

*Țepii stau ridicați,
avertizând prădătorii
să stea deoparte*

*Atunci când este
amenințat, pește-
scorpion își desface
aripioarele mortale*

Pește-scorpion

GHIMPI OTRĂVITORI

Peștele-scorpion trăiește în recife de corali. Corpul său dungat și aripioarele ascund niște arme foarte periculoase. Are ghimpi lungi pe spate și fiecare ghimpe conține mici țepi. Aceștia sunt plini cu otravă de injectat în atacatori. Culoarele strălucitoare ale peștelui-scorpion avertizează animalele să nu se apropie.

Pește-de-piatră ascunzându-se pe fundul mării

PEȘTELE-DE-PIATRĂ

Unul dintre cei mai otrăvitori pești din lume se află pe fundul mării, camuflat sau deghizat ca o piatră inofensivă. Dacă este amenințat, pește-de-piatră își ridică țepii otrăvitori, care sunt destul de ascuțiți pentru a străpunge talpa unui pantof.

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ
INSECTE ȘI PĂIANJENI: pp. 42-43
MAMIFERELE: p. 53

Somonul-de-Pacific

 Cei mai mulți pești își duc viețile fie în mare, fie în apele fluviilor și lacurilor. Somonul își petrece viața în amândouă. Somonii tineri se nasc în fluvii și râuri. Pe măsură ce cresc, coboară pe râu și în cele din urmă înoată în mare, unde devin adulți. După câțiva ani, înoată înapoi către fluviile unde s-au născut pentru a se împerechea, a depune ouă și, în cele din urmă, pentru a muri. Se împerechează o singură dată în toată viața.

CICLUL DE VIAȚĂ AL UNUI SOMON

Somonii își depun ouăle în râuri. Din ouă ies pești mici, numiți juvenili. Aceștia poartă o provizie de mâncare într-un săculeț mic până cresc și devin somoni tineri și își pot procura singuri hrana. Somonii tineri se îndreaptă apoi spre mare. Adulții se întorc în același râu pentru a depune icrele (ouăle). Apoi mor.

1. Oul (mărit) din care ies juvenilii

2. Juvenilii devin somoni tineri

3. Somonii tineri înoată spre mare

4. Somonul adult revine în râu

5. Adultul moare curând după depunerea ouălor, iar ciclul reîncepe

CĂLĂTORIA SOMONULUI

Călătoria unui somon în sus pe râu, împotriva curgerii apei, este plină de pericole. Peștele trebuie să sară peste cascade și foarte mulți sunt prinși de prădători, precum urșii sau vulturii.

Ursul prinde somoni cu uriașele sale labe și cu fălcile

Somon-de-Pacific săltând în sus pe râu

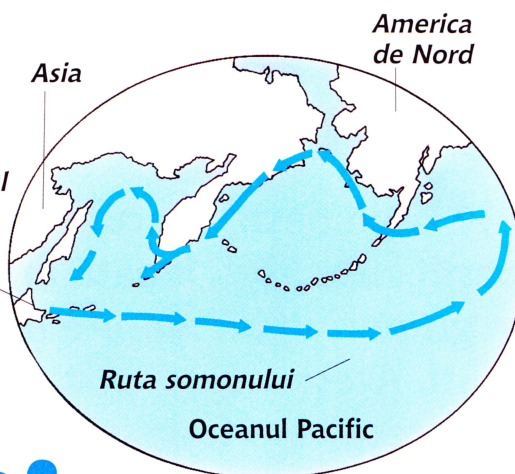
DATE ULUITOARE

★ Dacă o femelă de somon depune 3000 ouă, doar 300 supraviețuiesc până la clocire. Din acestea, patru sau cinci trăiesc până devin adulți și chiar mai puțini revin pentru a depune ouă.

Japonia – începutul și sfârșitul migrației somonului

Călătoria somonului

Somonul sare peste o cascadă

Vulturul pleșuv și alți prădători caută hrană în apropierea cascadei

Mușchii puternici ajută somonul să salte prin aer

CĂLĂTORIE INCREDIBILĂ

Somonul-de-Pacific părăsește râul în care s-a născut, din Japonia, apoi înoată în Pacificul de Nord pentru a se hrăni și a crește. Mai târziu revine la râul din Japonia pentru a se hrăni. Această călătorie se numește migrație.

Injectarea unui microcip într-un somon

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ A SOMONILOR

Oamenii de știință studiază rutele de migrare ale somonilor, folosind microcipuri electronice pe post de etichete. Un somon tânăr este prins în drumul său pe râu și îi este injectată o „etichetă” sub piele. Peștele este eliberat înapoi în râu, iar oamenii de știință îi urmăresc drumul pe computer.

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

CUM FUNCȚIONEAZĂ: p. 29

PĂSĂRILE: pp. 50-51

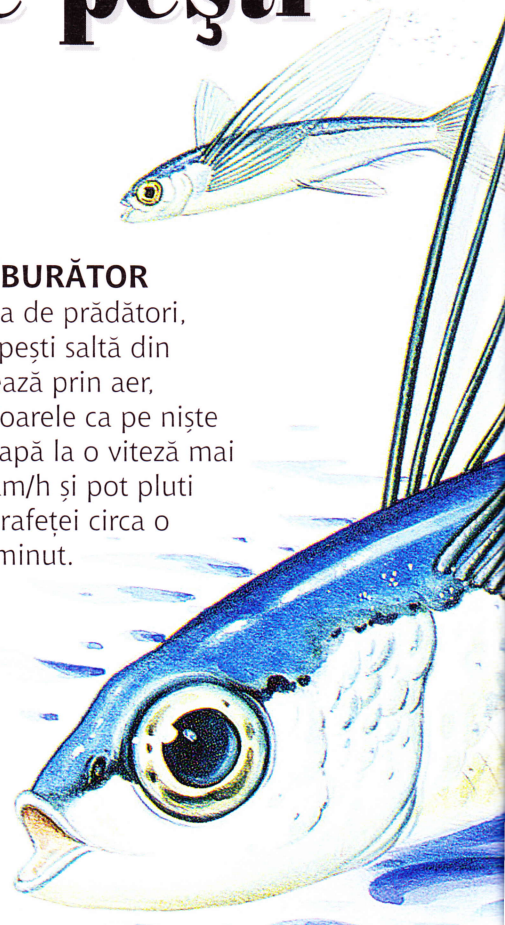
Bancuri argintii de pești

Unii pești, precum heringii și peștii zburători, înoată împreună în grupuri mari, numite bancuri de pești. Acest lucru îi poate proteja, deoarece este foarte greu pentru prădători să pătrundă într-un banc. Culoarea argintie a acestor pești provine de la solzii lor strălucitori, fiecare fiind ca o mică oglindă. Această suprafață lucioasă este tot un fel de camuflaj, deoarece peștele reflectează culorile și lumina de lângă el.

PEȘTELE ZBURĂTOR

Pentru a scăpa de prădători, bancurile de pești saltă din mare și planează prin aer, folosind aripioarele ca pe niște aripi. Ies din apă la o viteză mai mare de 32 km/h și pot pluti deasupra suprafeței circa o jumătate de minut.

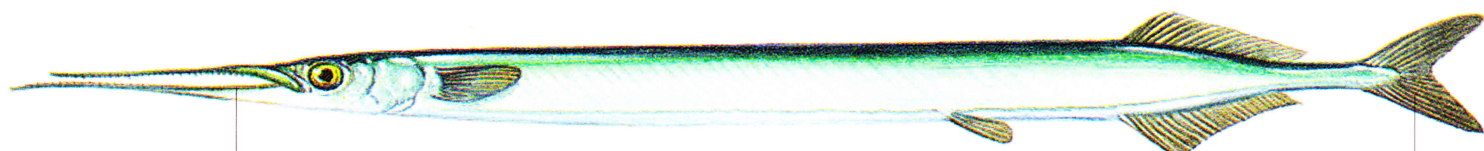
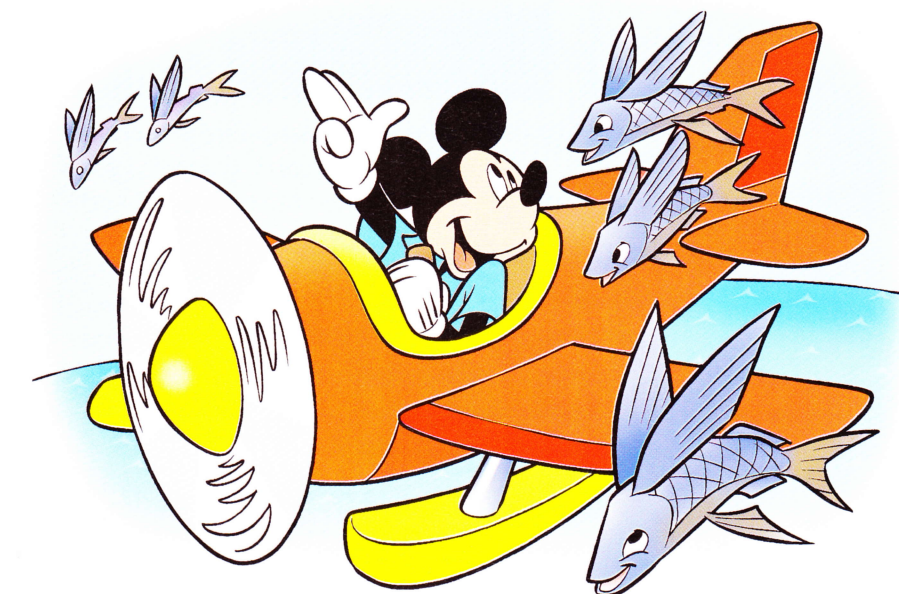

Pește zburător
plutind pe deasupra
apei

UN VÂNĂTOR LUNG ȘI SLAB

Zărganul este un pește lung și subțire cu fălci ascuțite și cu mulți dinți. Se mișcă încet, în apropierea țărmlui, așteptând să treacă crabii și peștii. Corpul său este acoperit de solzi groși argintii, precum o armură.

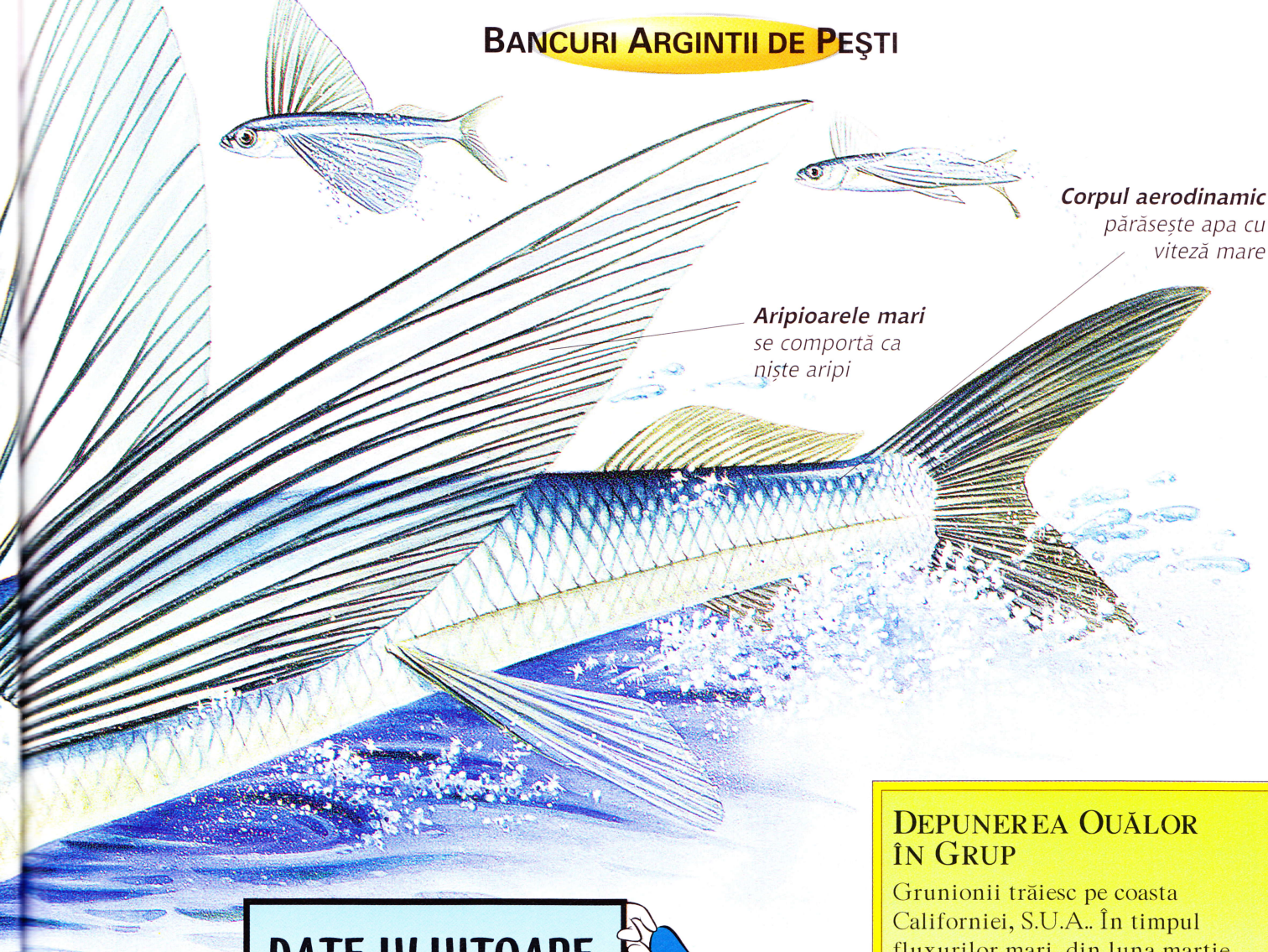
Fălci lungi pline de dinți
mici și ascuțiți

Zărgan

Aripioara de la coadă
se unduiește dintr-o
parte în alta, pentru a
împinge peștele înainte

BANCURI ARGINTII DE PEȘTI

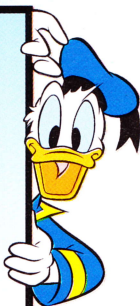

*Corpul aerodinamic
părăsește apa cu
viteză mare*

*Aripioarele mari
se comportă ca
niște aripi*

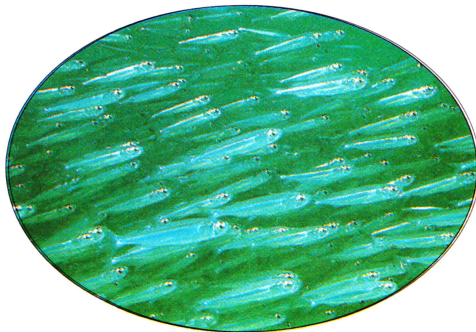
DATE ULUITOARE

★ Peștii killi cu patru ochi
au ochi care sunt împărțiți în
două, pentru a putea vedea și
la suprafață și sub apă.

MÂNCĂTORI DE PLANCTON

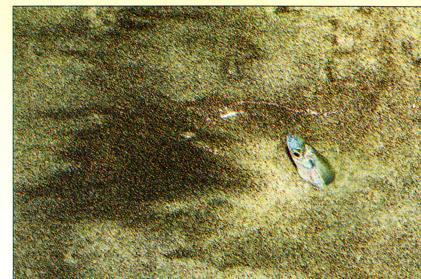
Heringii trăiesc în bancuri
imense. Înoată aproape de
suprafață, mâncând
plancton animal. În
schimb, heringii sunt
consumați de vânătorii
rapizi, precum tonul sau
peștele sabie.

Banc de heringi argintii

DEPUNEREA OUĂLOR ÎN GRUP

Grunionii trăiesc pe coasta
Californiei, S.U.A.. În timpul
fluxurilor mari, din luna martie,
mii de asemenea pești vin pe mal
noaptea pentru a-și depune ouăle.
Nisipul ud protejează ouăle până se
clocesc, două săptămâni mai târziu.

Pești grunion depunând ouăle în nisip

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

ATLAS: pp. 42-43
PĂSĂRILE: pp. 16-17

Viata într-o mângrovă

Mlaștinile de mangrove se dezvoltă de-a lungul coastelor tropicale, unde râurile se varsă în mare. Aici, râurile depun tot mâlul pe care l-au adunat de-a lungul călătoriei lor.

Mangrovele au proprietăți speciale pentru viața în mlaștina sărată. Unele au rădăcini care cresc din părțile laterale ale trunchiului pentru a sprijini pomul. Alte mangrove au rădăcini care cresc în sus și înconjoară planta ca niște ghimpi. Mâlul în care cresc plantele are un conținut scăzut de oxigen, dar mangrovele se folosesc de rădăcinile lor speciale pentru a extrage oxigen din aer – precum un înotător care respiră printr-un snorkel. Mlaștinile de mangrove reprezintă căminul multor animale, inclusiv pești – precum peștii dipnoi, care pot supraviețui în afara apei atunci când fluxul se retrage.

Unele rădăcini de mangrove cresc în sus, în aer, și pot absorbi oxigen

Snorkelul care iese din apă permite înotătorului să respire

PEȘTII DE MANGROVE

Spre deosebire de mulți pești, cei dipnoi pot respira și atunci când sunt afară din apă. Aripioarele lor formează ventuze cu care se pot cățăra pe rădăcinile mangrovelor în căutarea prăzii. Peștele arcaș împroașcă apă pentru a doborî insectele de pe frunze în apă, unde le pot prinde.

Ochii se rotesc în orbite pentru a rămâne umezi

Peștii dipnoi se hrănesc cu viețuitoare mici precum creveți, viermi și insecte.

Jetul de apă doboară insecta de pe frunză

Pește arcaș

VIAȚA PE RĂDĂCINI

O mlaștină de mangrove este o încrengătură de rădăcini și trunchiuri printre care trăiesc multe animale. Melcii de mare urcă pe rădăcini pentru a se hrăni, iar viermii tubicoli își fac adăpost în noroiul din jurul lor.

Mangrovele reprezintă o cale de scăpare atunci când se apropie pericolul

Peștii dipnoi într-o mlaștină de mangrove

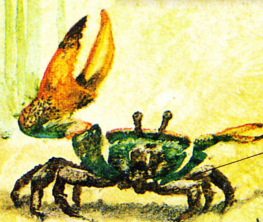
GRĂDINIȚA PEȘTILOR

O mlaștină de mangrove reprezintă locul ideal pentru ca animalele marine să se înmulțească. Unii pești vin special în mlaștină ca să depună ouăle. Peștii abia eclozați pot găsi destulă hrană în mlaștină și în apa mării.

Pești care înoată printre rădăcinile mangrovelor

Mascul de crab scripcar care își agită cleștele mare pentru a se împerechea

Peștii dipnoi rivali se luptă în perioada de împerechere

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ
PLANTELE: pp. 40-41

CRABII DIN MLAȘTINILE DE MANGROVE

Printre mangrove trăiesc multe specii de crabi. Unii urcă în copaci pentru a se hrăni cu frunze. Alții, precum crabii scripcari, se adăpostesc în vizuini când vine fluxul. La reflux, ies în căutare de hrană precum frunze căzute în noroi.

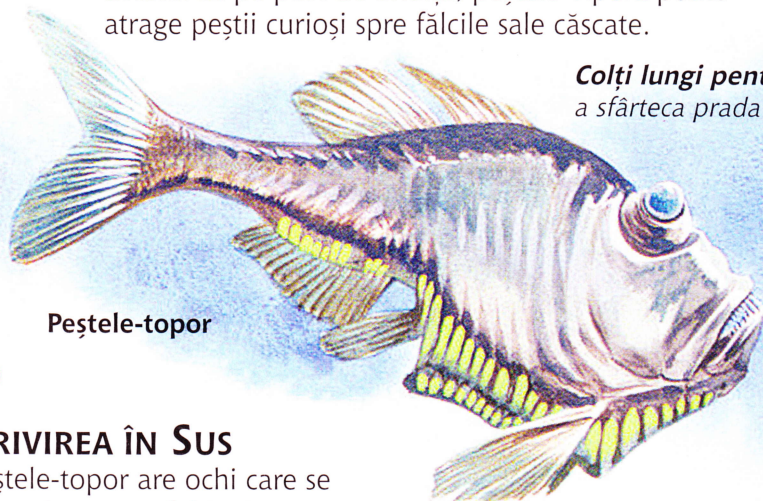

Peștii de mare adâncime

La o adâncime mai mare de 1000 de metri, oceanul este întunecat și înghețat. Aici nu poate crește nicio plantă. Totuși, unii pești și alte animale marine reușesc să supraviețuiască, vânându-se unii pe ceilalți. Mulți pești de mare adâncime au guri mari pentru a-i ajuta să înghită prada. Alții pot lumina pentru a atrage prada – și pentru a se împerechea.

VÂNĂTORI CU DINȚI ASCUȚIȚI

Peștele-viperă are pe spatele său un ac lung, folosit drept momeală, având o lumină la capăt. Cu ajutorul acestui ac pe post de undiță, peștele-viperă poate atrage peștii curioși spre fălcile sale căscate.

Peștele-topor

PRIVIREA ÎN SUS

Peștele-topor are ochi care se întorc în sus, astfel încât poate observa zona de deasupra pentru a căuta hrană. Pe corpul său există șiruri de organe care produc lumină, fapt ce poate ajuta peștele să îi găsească pe cei din specia sa pentru a se împerechea. Luminile pot, de asemenea, să deruteze prădătorii în legătură cu dimensiunea peștelui.

Fălci imense pentru apucarea prăzii

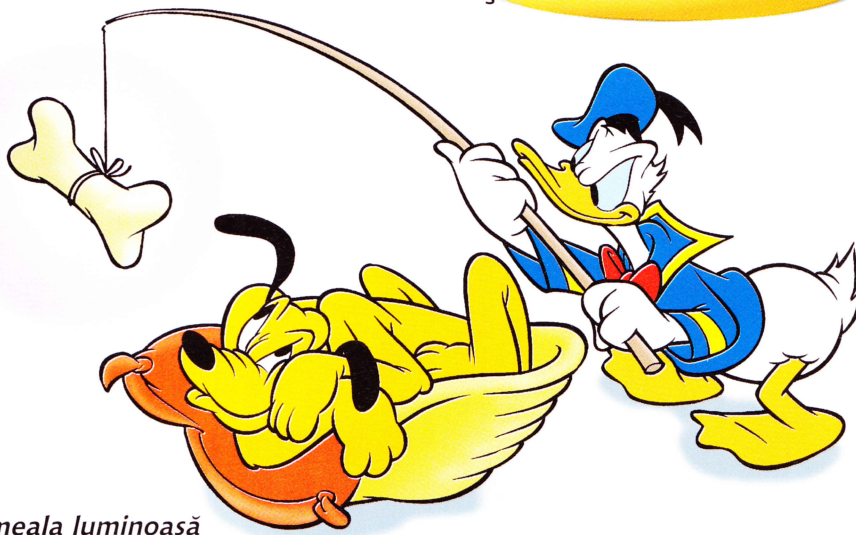
Colți lungi pentru a sfârteca prada

PEȘTI CU TREI ARIPIOARE

Trei aripioare lungi se comportă ca niște picioroaie, ajutând peștele-trepied să se deplaseze pe fundul mării. Aici prinde creaturi precum crustaceele.

Momeala luminoasă atrage peștii curioși

DATE ULUITOARE

★ Peștele care a trăit la cea mai mare adâncime, descoperit vreodată, a fost un pește plat găsit la aproape 12 km (7 mile) adâncime în Oceanul Pacific.

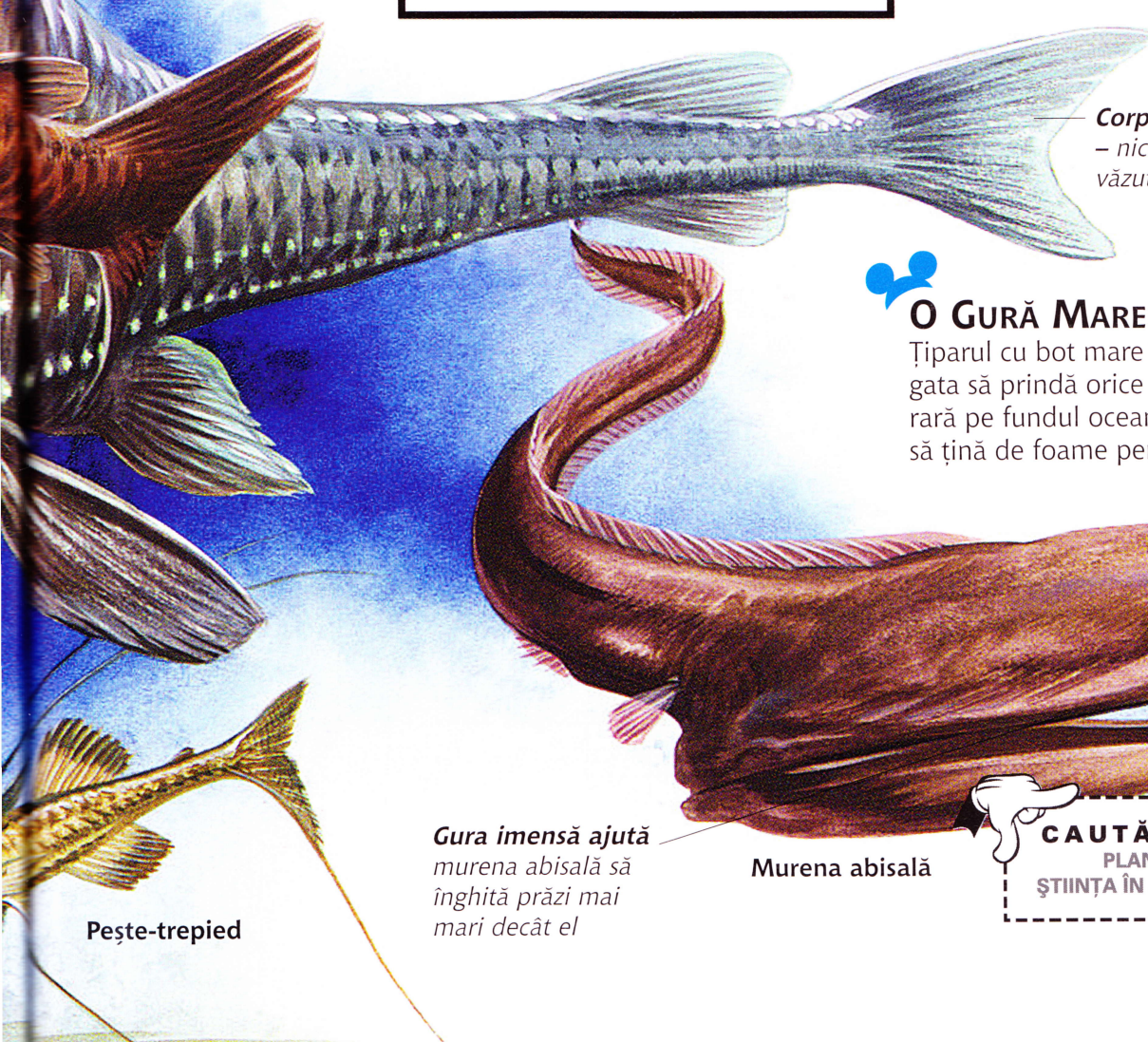
Peștele-viperă mâncându-și prada

CIUCURI STRĂLUCITORI

Peștele-undițar are un ghimpe care poartă doi ciucuri strălucitori. Această momeală, exact ca aceea a peștelui-viperă, este unduită pentru a atrage peștii mici, care sunt înghițiți când se apropie.

Peștele-undițar cu momeala

Corpul este foarte întunecat – nicio culoare nu poate fi văzută la această adâncime

O GURĂ MARE

Țiparul cu bot mare înoată cu gura deschisă, gata să prindă orice pradă. Mâncarea este rară pe fundul oceanului, iar o masă trebuie să țină de foame pentru mai mult timp.

Gura imensă ajută murena abisală să înghită prăzi mai mari decât el

Murena abisală

Pește-trepied

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ
PLANETA PĂMÂNT: p. 28
ȘTIINȚA ÎN JURUL NOSTRU: pp. 12-15

Pești rapizi

 Cei mai rapizi pești sunt vânătorii de ape tropicale, care își urmăresc prada cu viteză mare. Printre înotătorii rapizi se numără tonul, macroul, peștele-spadă și peștele-cu-vele. Toți au o formă aerodinamică, cu un cap ascuțit și cu corpul ca un torpedou, care se ascute spre coadă. Cozile în formă de semilună sunt mari și puternice pentru a-i ghida prin apă.

PEȘTELE-SPADĂ

Botul peștelui-spadă este ca o spadă de 1 metru lungime. Peștele își folosește botul ascuțit pentru a tăia prin bancurile de pești. Peștele-spadă poate înota cu o viteză de până la 100 km/h.

Coadă în formă de semilună

Aripioară mare, pe spate, ca o cârmă

Peștii se împrăștie
când apare pește-
spadă

Botul lung, ascuțit
taie prin bancul de
pești mici

Pește-spadă

Botul ascuțit îi dă
peștelui-cu-vele o formă
aerodinamică.

Pește-cu-vele

PEȘTELE-CU-VELE

Unul dintre cei mai rapizi înotători din mare este peștele-cu-vele. Poate atinge viteze mai mari de 100 km/h. Aripioarele sale în formă de cârme îl ajută să schimbe direcția, iar aripioarele se împăturesc într-o creștătură de pe spatele său, făcând ca peștele-cu-vele să fie și mai aerodinamic atunci când își vânează prada.

TONUL CEL RAPID

Cu o lungime de până la 3 metri, tonul cu aripioară albastră este cel mai mare dintre cele 13 specii de ton. Înoată la viteze de până la 70 km/h.

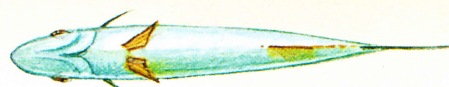
Tonul cu aripioară
albastră

CULORILE MACROULUI

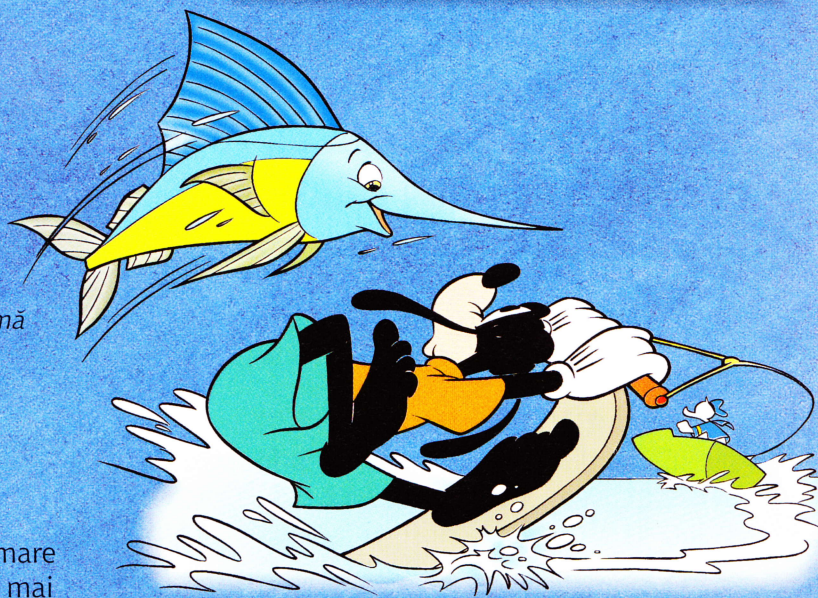
Macroul rapid are culori închise în vârf și mai deschise dedesubt, fapt ce îl ajută să se ascundă de prădători și să se apropie de pradă. De sus, el se camuflează perfect în apele întunecate, iar de jos se confundă cu lumina.

Macro văzut de sus

Macro văzut de jos

DATE ULUITOARE

★ Tonul cu aripioară albastră a traversat Oceanul Atlantic în 119 zile.

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ
CORPUL UMAN: pp. 18-19
MIJLOACE DE TRANSPORT: pp. 16-17

Căluți-de-mare și ace-de-mare

 Căluțul-de-mare nu arată ca un pește – are capul ca un cal și o coadă lungă și răsucită. Fiind unul dintre cei mai înceți înotători din mare, se menține drept în apă și se mișcă unduindu-și micuța aripioară din spate. Folosindu-și coada răsucită, se agață de firele de alge în timp ce caută hrana care plutește pe lângă el. Alți membri ai familiei căluților-de-mare sunt acele-de-mare.

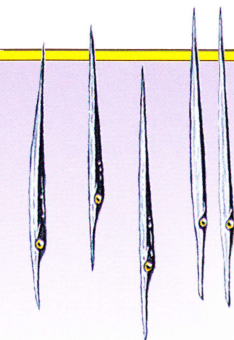

PĂRINȚI BUNI

Căluții-de-mare se remarcă prin faptul că masculul este cel care face pui. Femela depune ouăle într-o pungă de pe partea frontală a masculului. Patru până la șase săptămâni mai târziu sute de căluți-de-mare micuți ies din marsupiul masculului.

PEȘTII-CREVETE

Mările de mică adâncime, calde, sunt căminul peștilor-crevete. Uneori se adăpostesc printre țepii aricilor-de-mare, unde corpurile lor lungi și subțiri cu dungi negre se camuflează perfect. Se mișcă unduindu-și aripioarele dorsale.

Pești-crevete înotând drept

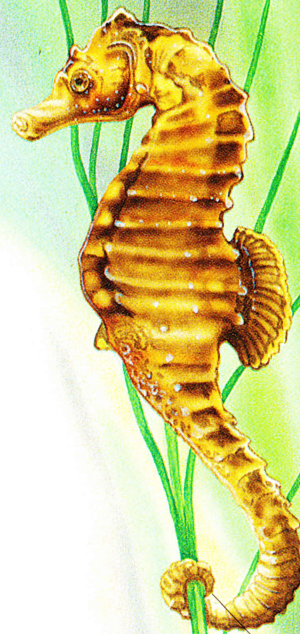
Căluț-de-mare mascul cu pui

Ochii se pot roti astfel încât căluțul-de-mare poate vedea și înainte și în laterale

Puii căluțului-de-mare ies din marsupiu aproximativ câte cinci odată

Puii se hrănesc cu hrană lichidă din interiorul pungii

Masculul își răsucește coada în jurul algelor înainte de a naște

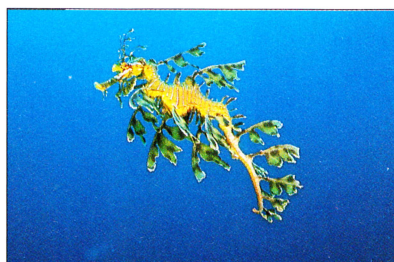

CĂLUȚI-DE-MARE ȘI ACE-DE-MARE

*Capul are forma
unui cap de cal*

*Plăci de armură
osoasă acoperă
corpul*

*Căluțul-de-mare
înoată drept, lansat
de aripioara de pe
spatele său*

Dragon-de-mare, o rudă
a căluțului-de-mare

Ac-de-mare

ACUL-DE-MARE

Acele-de-mare se observă foarte greu din cauza algelor și a ierbi-de-mare care le camuflează. Asemeni căluților-de-mare, masculii acelor-de-mare dau naștere celor mici. Masculii atașează ouăle femelelor ușor pe partea frontală și le protejează până când sunt gata să eclozeze.

RUDELE CĂLUȚULUI-DE-MARE

Corpul dragonului-de-mare este acoperit cu pliuri de piele. De regulă, trăiește printre algele plutitoare, unde aceste pliuri se văd foarte greu.

DATE ULUITOARE

★ Masculii acelor-de-mare pot da naștere unui număr mare de pui în cinci zile.

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ
MAMIFERELE: pp. 12-13

Viata într-o fumarolă

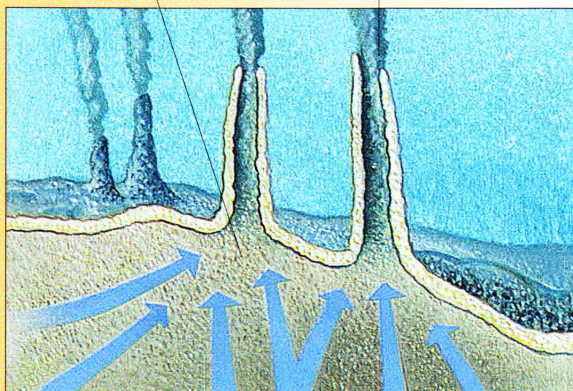

Dorsalele medio-oceanice și fumarolele de mare adâncime au fost descoperite în 1977, de către oamenii de știință, dintr-un submarin. Aceștia au observat că, în unele locuri din adâncul oceanului, la 2,5 km de la suprafață, apa fierbinte erupe pe fundul mării, prin niște găuri numite fumarole. În jurul fumarolelor se formează coloane în formă de hornuri, din mineralele din apa fierbinte.

Apa bogată în minerale permite multor viețuitoare să trăiască în jurul fumarolei. Apa conține un gaz, numit hidrogen sulfurat. Bacteriile folosesc gazul pentru a produce energie, iar ele, în schimb, servesc ca hrană pentru scoici și alte animale.

Apa fierbinte care conține sulf iese la suprafață

Mineralele formează un horn

Cum se formează o fumarolă de mare adâncime

PEȘTI FĂRĂ CULOARE

Pești ciudați, de culoare alb-roz, precum mihalții, se hrănesc cu animalele din fumarole și mușcă viermii tubicoli. Nu este nevoie ca animalele să fie colorate strălucitor, deoarece trăiesc în întuneric aproape total și nu pot fi văzute.

Mihalțul își trăiește viața în întuneric

Penele roșii ale viermilor tubicoli colectează hidrogen sulfurat din apă

Viermii tubicoli cresc până la 3 metri lungime

VIERMII TUBICOLI

Viermii tubicoli alb-cu-roșu se strâng în jurul craterelor. Aceste animale care arată ciudat nu au guri sau pânțe. Se hrănesc cu bacterii sulfuroase, care trăiesc ca paraziți în interiorul corpurilor lor.

VIATA ÎNTR-O FUMAROLĂ

Leagă-ți o eșarfă la ochi și testează-ți gustul, mirosul și pipăitul, singurele simțuri pe care le folosesc crabii dintr-o fumarolă de adâncime.

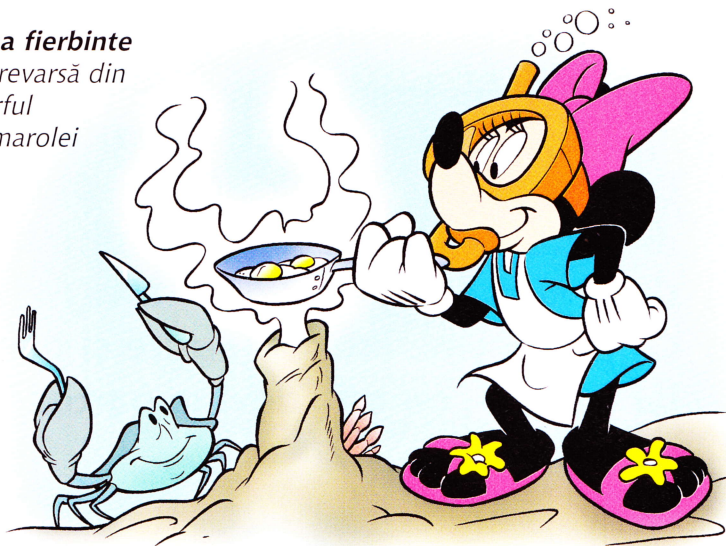

MÂNCÂND ÎN ÎNTUNERIC

Unele specii de crabi și homari trăiesc în jurul fumarolelor. La aceste adâncimi nu există niciun fel de lumină, astfel încât își folosesc celelalte simțuri pentru a găsi hrană în apa de la baza hornurilor.

Coloană în formă de horn

Apa fierbinte se revarsă din vârful fumarolei

Viermii tubicoli sunt mâncați de peștii care trăiesc lângă fumarole

Viața în jurul unei fumarole de mare adâncime

Crabul orb își folosește gustul, mirosul și pipăitul pentru a nu se rătăci

Scoicile de fumarole cresc mai repede decât scoicile de la țărmul mării

Peștii din fumarole cresc circa 25cm

MOLUȘTE CARE CRESCE REPEDE

În jurul fumarolelor există grupuri de moluște albe gigantice, precum midii și alte scoici. Scoicile cresc până la 30 cm. Animalele care trăiesc lângă fumarole cresc repede, datorită apei calde și a hranei bogate în bacterii.

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

CORPUL UMAN: pp. 39-41
PLANETA PĂMÂNT: pp. 20-21

Lumea calcanilor

 Un pește plat trăiește pe fundul mării. Își începe viața având o formă identică cu ceilalți pești, dar începe să se schimbe după câteva săptămâni. Unul dintre ochi se deplasează astfel încât ambii ochi ajung pe aceeași parte a corpului. La unii, ambii ochi se află pe partea dreaptă, la alții pe partea stângă. Gura peștelui și fălcile se răsucesc. Corpul devine foarte subțire și plat, iar partea „oarbă” devine partea ventrală.

Cum crește un pește plat

Larva tânără de calcan are forma unui pește normal

Pe măsură ce larva crește, corpul se aplatizează, iar gura și fălcile se răsucesc pe o parte

FORME DIVERSE ALE CORPULUI

Cei mai mulți calcani sunt ovali, precum plăticile, dar unii au forme ciudate. Limba-de-mare are forma unei lacrimi, iar paltușii au forma de diamant.

Limba-de-mare-de-California

Paltus

Paltușii cresc peste 1 metru în lungime

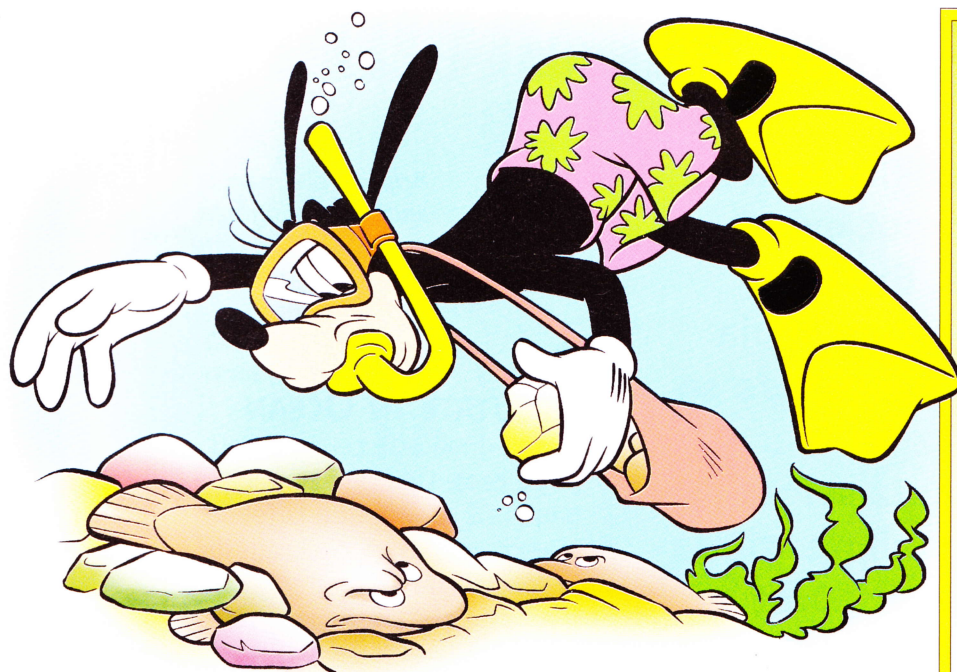

ASCUNȘI ÎN NISIP

Forma calcanului este perfectă pentru viața pe fundul mării. Culoarea sa îl mențin ascuns de prădători – și de prăzi. Un calcan își poate îmbunătăți camuflarea, aruncându-și nisip pe spate cu aripioarele.

La maturitate, peștele are ambii ochi pe aceeași parte a corpului

CAMUFLAJUL CAMBULEI

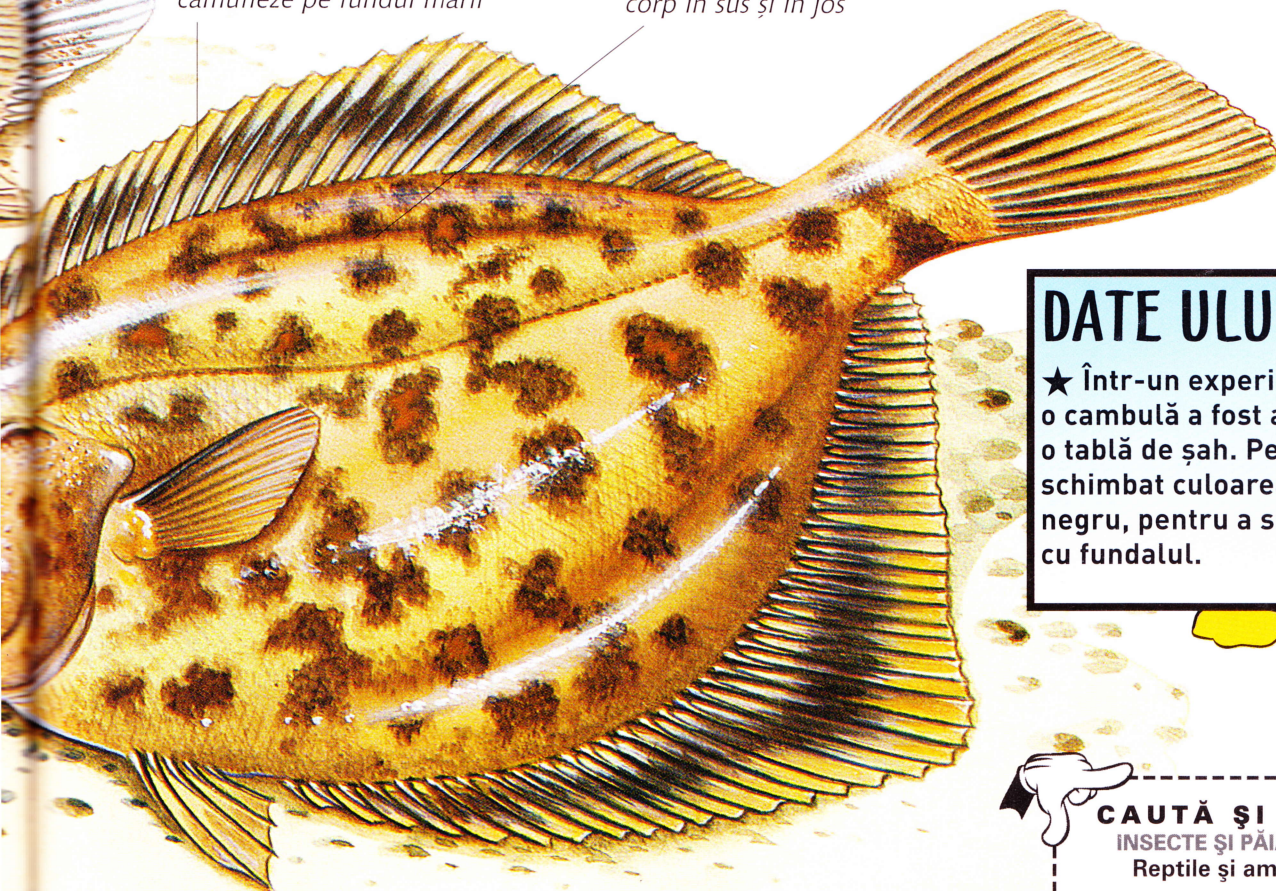
Pentru cambulă este ușor să se ascundă pe fundul mării. Își poate schimba culoarea sau modelul pentru a semăna cu o piatră sau cu un decor nisipos, asigurând camuflarea perfectă.

Cambulă pe fundul pietros al mării

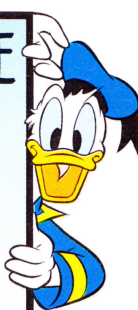
Semnele de pe piele și culoarea ajută calcanul să se camufleze pe fundul mării

Calcanul înoată unduindu-și întregul corp în sus și în jos

DATE ULUITOARE

★ Într-un experiment, o cambulă a fost așezată pe o tablă de șah. Peștele și-a schimbat culoarea în alb și negru, pentru a se confunda cu fundulul.

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

INSECTE ȘI PĂIANJENI: pp. 50-51
Reptile și amfibieni: PP. 16-17

Minunile din adâncuri

 Zone uriașe ale oceanelor încă nu au fost explorate, iar aici pot exista specii încă nedescoperite. Există viețuitoare fascinante, precum sepia gigantică și pești uriași, despre care se știe că există, dar sunt văzute foarte rar. O descoperire captivantă a fost cea a coelacantului. Oamenii de știință au crezut că acest pește a dispărut cu milioane de ani în urmă, până când unul a fost prins de un pescar pe coasta Africii, în anul 1938.

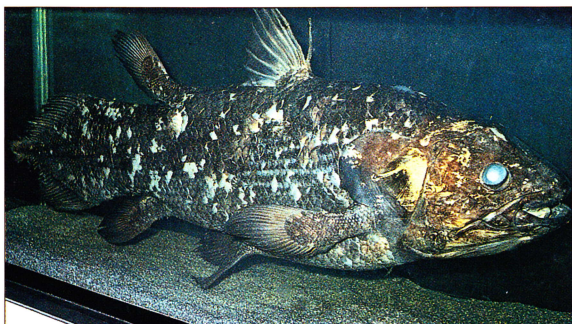
*Aripioarele mari
ajută la echilibrarea
uriașului pește, când
plutește în apă*

GREUTATE ÎN OCEAN

Peștele-lună este cel mai greu pește osos. Un adult cântărește până la 2 tone și este la fel de mare ca o mașină. Se hrănește în special cu fregate portugheze și nu este afectat de otrava puternică a meduzei.

Peștele-lună
înotând în
adâncuri

Coelacant mort, conservat într-un rezervor

STRĂMOȘUL AMFIBIENILOR

Coelacantul este singurul supraviețuitor dintr-un grup de pești care au fost, odinioară, numeroși. Oamenii de știință cred că, în urmă cu 400 milioane de ani, amfibienii s-au dezvoltat din pești foarte asemănători cu coelacantul.

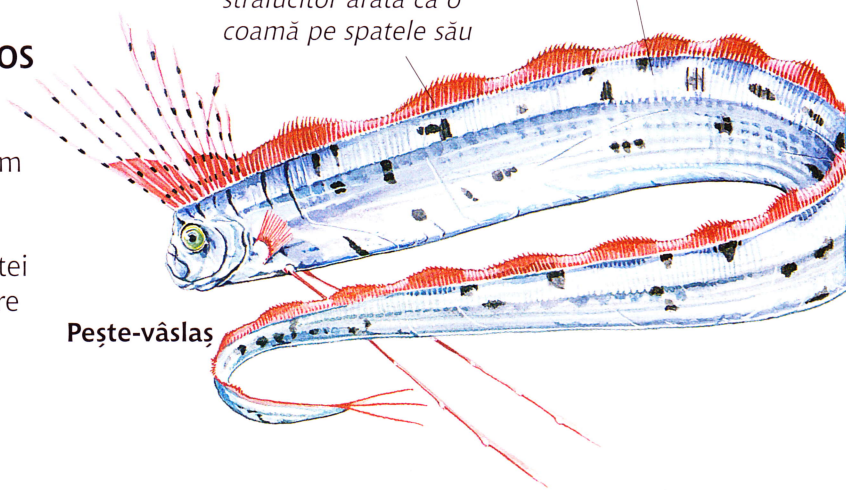
CEL MAI LUNG PEȘTE OSOS

Peștele-vâslas este cel mai lung pește osos marin. Ajunge la o lungime de până la 15 metri – cam cât opt biciclete așezate în linie. Foarte puțini pești-vâslași au fost văzuți vreodată, dar datorită acestei creaturi s-au născut miturile despre șerpi gigantiști de mare.

*Aripioara de un roșu
strălucitor arată ca o
coamă pe spatele său*

*Corp lung ca
al unui șarpe*

Pește-vâslas

Calmanul gigantic este de aproape 10 ori mai mare decât un om

Ochi imenși

Calman uriaș

Tentaculele lungi prind prada

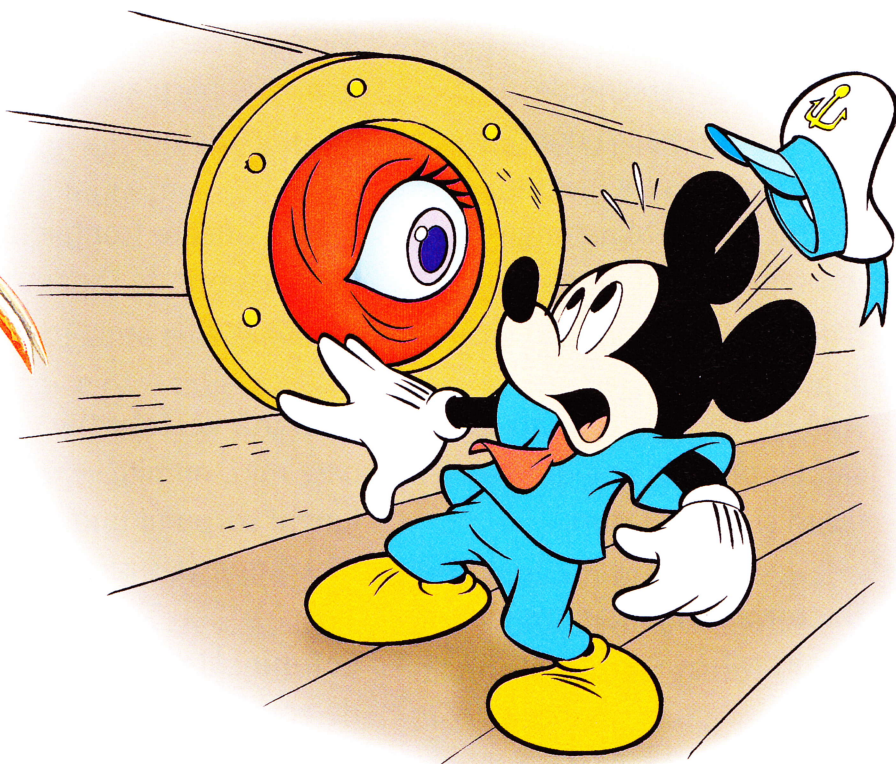

Scufundător

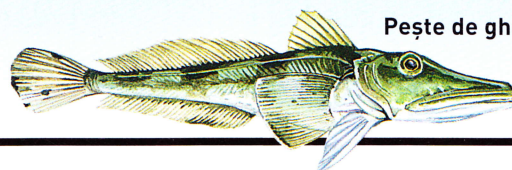
CALMANUL URIAȘ

Cel mai mare nevertebrat (animal fără coloană vertebrală) din lume este calmanul uriaș. Cel mai mare exemplar descoperit vreodată măsura 15 metri. Calmanii au, de asemenea, cei mai mari ochi dintre toate animalele, fiind uneori mai mari decât un cap de om.

DATE ULUITOARE

★ Unii pești antarctici au în sângele lor o substanță asemănătoare cu antigelul, pentru a nu îngheța în apele foarte reci.

Pește de gheață

Pielea peștelui-lună nu are solzi și este extrem de groasă și elastică

Corpul unui pește-lună este aproape rotund, cu o aripioară pe coadă

CAUTĂ ȘI DESCOPERĂ

ATLAS: pp. 54-55

CORPUL UMAN: pp. 38-39

Glosar de cuvinte-cheie

Agrișe-de-mare: Un animal mic, delicat, înrudit cu meduza și cu anemonele-de-mare.

Antene: O pereche de tentacule pe capul unui animal, care sunt folosite pentru a pipăi și a atinge împrejurimile și, uneori, pentru a respira.

Apă dulce: Apa care nu este sărată, precum apa din fluvii, iazuri și multe lacuri.

Bacterie: un organism viu micuț.

Bivalvă: O scoică ce are o cochilie cu două părți, prinse de o balama.

Camuflaj: Culorile și modelele speciale care ajută un animal să se integreze în mediul ce îl înconjoară.

Cartilaj: Materialul tare, elastic care formează scheletele rechinilor, calcanilor și ale peștilor-fierăstrău.

Celulă: O structură mică, ce reprezintă forma de bază pentru toate viețuitoarele. Milioane de celule reprezintă diferitele părți ale plantelor și ale animalelor.

Clești: Gheare frontale, folosite pentru a prinde și pentru a mânca hrana.

Coloană vertebrală: O serie oase mici, numite vertebre, de-a lungul corpului unui animal; se mai numește și șira spinării.

Colonie: Un grup de animale de același tip, care trăiesc în același loc.

Copepod: Un crustaceu mic care face parte din plancton.

Crustaceu: Un animal cu corpul moale și cu o carapace protectoare.

Cârd: Un grup mare de pești, numit și banc.

Depunere: a depune ouă (icre)

Dinoflagelat: O plantă micuță, de mare, care face parte din plancton.

Echinoderm: Un animal marin, precum steaua sau ariciul-de-mare, cu o piele țepoasă, dar fără coloană vertebrală.

Eclozare: A ieși dintr-un ou.

Filtră: A extrage hrana din apă.

Flux: Ridicarea și coborârea mării de-a lungul țărmului, de două ori pe zi.

Formă aerodinamică: a avea o formă lungă, lină, pentru a înnota rapid prin apă.

Gasteropod: O moluscă precum melcul-de-mare, cu o cochilie de obicei spiralată.

Hidrogen sulfurat: Gaz fără culoare, care iese din suprafața Pământului, prin fumarolele de la mare adâncime.

A se înmulți: a produce pești tineri.

Juvenil: Pește micuț, abia ieșit din ou.

Lanț trofic: Modul în care animalele sunt conectate prin hrană. De exemplu, o plantă din plancton este mâncată de un plancton animal, care reprezintă hrana pentru peștii mici, care, la rândul lor, sunt vânați de rechin.

Larvă: Puii unor specii de animale.

Luminos: Care strălucește, în special în întuneric. Mulți pești de adâncime au nervuri luminoase.

Mediu: Împrejurimile în care trăiește o plantă sau un animal.

Microscop: Un instrument care face ca lucrurile foarte mici să arate mari, încât să poată fi văzute.

Microscopic: Prea mic pentru a fi văzut fără un microscop.

Migrație: Călătoria lungă pe care o fac unii pești

și alte animale în locuri unde se hrănesc și se împerechează.

Mucus: O substanță grasă produsă de unele animale.

Nevertebrat: Animal fără coloană vertebrală sau schelet intern.

Oxygen: un gaz necesar celor mai multe ființe pentru a supraviețui.

Plancton: Plante și animale microscopice care trăiesc în mare. Planctonul este hrana de bază în mare.

Polipi: Mici animale marine ale căror schelete cresc gradat și formează recifele de corali.

Poșeta sirenelor: Numele dat carcaselor de ouă lucioase, pătrate, ale unor rechini și calcani.

Pradă: Animal care este vânat și mâncat de alte animale.

Prădător: Animal care vânează și ucide alte animale pentru hrană.

Pungă: Un buzunar din piele, pe partea frontală a

animalelor, cum se întâmplă la căluții-de-mare, unde cresc puii până când devin destul de mari pentru a fi născuți.

Specie: Un tip special de animal, ai cărui indivizi sunt asemănători și care se pot împerechea.

Submarin: o navă marină utilizată pentru a explora adâncimile oceanului.

Sulf: O substanță galben-pal, care se amestecă cu oxigenul în aer sau în apă și formează un gaz mirositor.

Tentacul: un braț lung, ca un fir, pe care unele animale marine îl folosesc pentru a pipăi, a prinde hrana sau a se mișca. Unele animale au tentacule cu celule înțepătoare, pentru a-și speria prada.

Trilobit: O viețuitoare preistorică, cu cochilie tare, care trăia pe fundul mării cu circa 500 de milioane de ani în urmă.

